to ꝙ cauſa poterit agitari ex quo ptinet ad capitu-
lum dũtaxat nec poteſt haberi epi cõſilium vel con
ſenſus. ꝓ hoc. c. vnicum. eo. ti. li. vj. ⁊ hoc puto val
de limitare no. in iuribus p̄calle. vide etiã de hac
materia per Inno. in. c. j. ſ̃. eo. vbi firmat regulaꝫ
huius. c. procedere in bonis ep̄atus ⁊ eius iuribuſ
ſed in bonis ſeu iuribus inferioris eccleſie variat.
nam primo videtur velle ꝙ capitulum poſſit cõſti-
tuere actorem vel ſindicum ad agendum. ar. in. l. j
§. ij. ⁊ in. l. ſicuti. ff. qd̃ cuiuſcꝫ vniuer. no. ⁊ ſic non
caret eccleſia legitima defenſore. ⁊ ita videt̃ firma-
re. in. c. cum dilecti. de conſue. in prin. ſed poſtmo-
dũ videtur ſentire cõtrarium. in. d. c. j. dicẽs ꝙ vbi
bona ptinent ad prelatum tm̃ vel ad prelatum ⁊ ca
pitulum nõ poteſt capitulum ea bona in iudicium
deducere. qꝛ adminiſtratio pertinet ad prelatum
vt in. d. c. edoceri. dicit tamẽ ꝙ ſi vacatio eſſet diu-
turna poſſet prouideri per dationem curatoris. vt
in. l. j. ⁊. ij. ff. de cura. bo. dan. ⁊ dabitur viſitator ec
cleſie vacantis. lxj. di. obituꝫ. ⁊ ceſſante alio viſita-
tore dicit ꝙ ep̄s ẽ a iure viſitator in omnibus eccle-
ſijs inferioribus ſue dioceſ̃. ⁊ pro hoc facit tex. in
c. ſi. de ſuc. ab inteſta. vbi ep̄s agit ꝓ eccleſia vicina
fallit hoc ſm̃ eum in quibuſdam iuribus que meli
us tractantur ſede vacante vt cum agit̃ de iure eli
gendi. vt in. c. cum dilectus. de conſuetu. vel de re-
tentione fructuum eccleſie vacantis. vt in. c. vnico
ne ſede vacan. vel de diuiſione prebẽde. vt in. c. va
cante. de preben. ⁊ ſic de ſi. Et ex his potes ſic diſti
guere cum queritur nunquid poſſit iudicium agi-
tari ſede vacante. ꝙ aut agitur de bonis eccleſie ca
thedralis aut d̃ bonis eccleſie inferioris. primo ca-
ſu. aut de bonis eccleſie ⁊ poteſt agi. aut de bonis
p̄lati aut cõmunibus ⁊ agi nõ poteſt. ⁊ vide circa h̃
qd̃ legit̃ ⁊ no. in cle. ſi. de procura. ⁊ puto ꝙ ſol⁹ pa-
pa poſſit dare curatorẽ hm̃ôi bonis eccleſie cathe-
dralis quo ad effectum agendi. ar. in. c. is cui. de
elec. li. vj. ⁊ in. c. paſtoralis. de offi. ordi. ſecũdo caſu
aut eccleſia nõ eſt collegiata aut ſic. primo caſu po-
terit ep̄s agere ⁊ defendere maxime cũ vacatio eſt
diuturna. vt in. d. c. ſi. Si vero eccleſia eſt collegia-
ta. tũc puto cõgruentius agi per capitulũ auctori-
tate epi. ⁊ h̃ cũ neceſſitas inſtat vel cũ vacatio ẽ diu
turna. al̃s deberet expectari p̄latus. vt. c. ne ꝓ defe
ctu. de elec. ⁊ qꝛ defenſio iuriuꝫ primo loco ſpectat
ad prelatum collegij. vt in. d. c. edoceri. fallit in ca-
ſibus ſpecialibus de quibus. ſ̃. dixi.

De his q̃ fiunt a p̄latis ſine ꝯſenſu capituli. Rubrica.

Cõtinuat̃ ad p̄cedẽtia h̃ mõ. Supra viſũ eſt de
inſtitutiõib⁹ ac collationibus bñficioꝝ vex qꝛ du-
bitari poſſet vtꝝ ep̄s poſſet inſtituẽ vl̃ ꝯferre ſine cõ
ſenſu capl̃i. iõ ſupra occaſione poſuit ꝯpilator ru-
bricã generalẽ de his q̃ fiunt a p̄latis ſine conſenſu
capituli. vl̃ poſſum⁹ ꝯtinuari ſcd̃o mõ ad rubricam
p̄cedentẽ. Supra viſum ẽ ꝙ ſede vacãte nihil debꝫ
attẽtari ꝑ capitulum. ſed qꝛ poterat dubitari nũq̃d
ſede repleta poſſit prelatus diſponere de rebus ec-
cleſie ſine capitulo. ideo ſubijcit̃ hec rubrica.

Irrita erit. Nõ tenet alie
natio rei eccle
ſiaſtice abſcꝫ approbatione capituli
h. d. Non diuidit̃. Nota primo
tres contractus inhibitos prelato
abſcꝫ conſenſu ⁊ ſubſcriptione ca-
nonicorum vt donatio venditio ⁊ permutatio. Et
no. ex h̃ ⁊ ex tex. ꝙ verbum venditio nõ cõprehen-
dit in ſe donationem necꝫ permutationẽ. In con-
trarium eſt tex. in. l. ſtatu liberi. ff. de ſtatu libe. vbi
dicitur ꝙ verbum emptio ſeu venditio cõprehen-
dit in ſe omnẽ contractum per quẽ transfert̃ domi
nium. ad idẽ tex. in. l. voluntas. C. de fideicom. In
contrarium ⁊ pro primo dicto facit. l. j. de re. decu.
ſine decre. non alie. li. x. Et dic ꝙ vbicuncꝫ fit com-
memoratio precij verbum venditio verificat̃ tm̃ in
venditione vulgarit̃ ſumpta. qñ. ſ. interuenit p̄ciũ
vt eſt tex. in. d. l. j. vnde ꝓhibitus vendere ſine cer-
ta ſolennitate ne decipiat̃ in precio poteſt donare
ſine aliq̃ ſolẽnitate vt ẽ tex. i. d. l. j. ſ vbi ñ fit cõme-
moratio p̄cij tunc verbũ venditio capit̃ largo mo-
do niſi forte eſſemus in materia odioſa. ſed ꝓpter
cõem vſũ loquẽdi qui regularit̃ debet attendi etiã
cõtra proprium ſignificatũ vocabuli. vt in. l. libro-
rum. in. §. ꝙ tñ caſſius. de lega. iij. ⁊ in. labeo. ff. de
ſup. leg. ⁊ in. c. ex litteris. de ſpon. capiet̃ verbum
venditio ꝓ ſpecie diſtincta ab alijs cõtractib⁹ ⁊ ita
capit̃ hic. Nota ſcd̃o ibi. abſcꝫ collaudatiõe. vnũ
caſum in quo requirit̃ cõſenſus capituli nec ſuffic̃
ꝯſilium. ſ. cum agit̃ de alienatione rei eccleſiaſtice.
ad idẽ. xij. q. ij. in. c. ſine exceptione. Et regularit̃
in quibus caſibus requirit̃ ꝯſenſus capituli ⁊ i qui
bus ſufficit conſilium. dicam in. c. nouit. j. eo. Et ꝑ
hoc verbum collaudatione dicit Egidius ꝙ requi-
ritur cõſenſus expreſſus ⁊ verum dicit ꝙ vbi agit̃
de alienatione ꝑpetua requirit̃ cõſenſus expreſſus
capituli nõ autẽ tacitus. vt eſt tex. iuncta glo. in. c. j
de rebus eccle. nõ alie. li. vj. an autem ⁊ quãdo ſuf-
ficit tacitus dicam latius in. c. ſequen. Nota ibi.
ſubſcriptione ꝙ in alienatione rei eccleſiaſtice req̃
ritur nedum conſenſus canonicorum ſed etiã ipſo
rum ſubſcriptio. ⁊ facit hic Inno. vnã regulam ꝙ
nuncꝫ requirit̃ ſubſcriptio niſi in caſibus i iure ex-
preſſis. qd̃ no. ⁊ pro hoc dicto adduco rõnem. naꝫ
regulariter in qualibꝫ diſpõne ſufficit ꝯſenſus nec
requirit̃ ſcriptura. l. pactũ. C. de pac. vide glo. i. c.
j. de cenſi. li. vj. ꝙ niſi ſpecifice iure caueat̃ vt fiat ſb̃-
ſcriptio nõ eſt illa neceſſaria. ⁊ hodie in plurib⁹ lo-
cis nõ ſeruatur qd̃ hic dicit̃ de ſubſcriptione. Et ſa
tis poſſit dubitari nunq̃d ꝯſuetudine poſſet tolli.
nã cẽt intrare illam. q. nunquid ſolẽnitas requiſi-
ta in alienatione rei eccleſie poſſit tolli ꝯſuetudine.
nã pleri cꝫ tenuerũt ꝙ nõ. de h̃ dicet̃ i. c. nulli. d̃ re.
ec. nõ alie. No. ibi. clericoꝝ. ꝙ in alienatiõe debẽt
clerici ꝯſentire ⁊ ſe ſubſcribere. Sꝫ querit̃ de qui
bus clericis loquit̃ iſte tex. dic colligendo dicta doc.
ꝙ aut agit̃ de alienatione rei eccl̃ie cathedral̃. aut
inferioris. p̄mo caſu itelligit̃ d̃ canonicis cathedra-
lis eccl̃ie nõ aũt intelligas d̃ alijs clericis eccl̃ie qui
nõ ſunt de capitulo. ad h̃. c. j. de re. ec. nõ alie. li. vj
⁊ ſufficit ſm̃ docto. ꝯſenſus epi ⁊ clericorum abſcꝫ

ꝯſenſu pape vł archiepi. hoc intellige niſi prelatus iurauerit nõ alienare romano pontifice incõſulto ſecus ſi iurauerit nõ alienare ſine licẽtia pape. ⁊ ꝑ hoc dicto vide qđ dicã in. c. ſi. de ec. edifi. nec requiritur cõſenſus canonicoꝝ abſentiũ. ſolũ eni vocantur pñtes. x. q. ij. hoc ius. ⁊ ſic nota iſtũ caſum in quo abſentes nõ vocant̃ licet agat̃ de alienatione rei. ⁊ vide glo. in. c. ij. de teſti. li. vj. que ponit ſoluꝫ tres caſus in quibus abſentes ſunt vocãdi. ꝭ vide qđ dicã in. c. j. de his que fiunt a maio. pte capi. vbi latius hoc attingã. ¶ Cõcluſio ergo ẽ i h̃ pmo mẽbro ꝙ in alienatiõe rei eccłie cathedralis ſufficit cõſenſus epi ⁊ capituli cũ ſubſcriptione tñ ipoꝝ canonicorũ ⁊ tractatu pcedente. ⁊ de hoc tractatu dicetur in. c. tua. de re. eccle. nõ alie. ¶ Secũdo membro. ſ. in bonis eccleſie inferioris dicit hic Inno. ꝙ nõ requiritur ſubſcriptio canonicoꝝ eccłie cathedralis ꝭ ſufficit cõſenſus clericorũ eccleſie inferioris cuius res alienatur ⁊ requirit̃ cõſenſus ⁊ ſubſcriptio. ad hoc xij. q. ij. placuit. Do. An. dicit alios tenere ſufficere hoc caſu cõſilium canonicorũ eccłie cathedralis. et ſic ſimplr̃ tranſit. ⁊ dicit ꝙ Inno. hãc opi. tenuit in c. nouit. j. eo. ⁊ ſic fuit ſibi ꝯtrarius qꝛ hic requirit ꝯſenſum ⁊ ibi ꝯſiliũ. ⁊ longa eſt dñia inter ꝯſilium ⁊ ꝯſenſum. vt in. c. cũ in veteri. de elec. ⁊ in. c. cũ olim de arbi. ¶ Sed aduerte vltra doc. nã reperio Frede. cõſil. cxxxvij. tenere ꝙ nõ requirit̃ hoc caſu conſenſus vel cõſilium eccleſie cathedralis. ſed ſufficit cõſenſus ſeu auctoritas epi. ſed ꝯ eum videt̃ tex. i. d. c. j. de re. eccle. nõ alie. li. vj. ad qđ ipſe ſpecifice non rñdit. ⁊ multũ facit. c. cũ apoſtolica. j. eo. vbi videt̃ ꝓbari ꝙ etiã ſi eccleſia inferior ſit collegiata requirit̃ cõſenſus eccłie cathedralis extra caſum ſpẽaleꝫ ibi poſitum. vnde dicerẽ ſic ꝙ aut epus ẽ auctor in alienatione rei eccleſie inferioris ⁊ tũc requirit̃ conſenſus capituli ſui. ⁊ ſic poteſt põt generalit̃ intelligi iſte tex. ⁊ ita loquit̃ tex. in. d. c. j. ⁊ vide ibi glo. in ꝟbo tenues. ¶ Sed qñ eps non eſt auctor ſed rector eccleſie inferioris ⁊ tũc ſi nõ habet collegiuꝫ ſufficit ꝙ rector alienet cũ auctoritate epi. nec etiam exigit̃ decretum. ſi autẽ habet collegium. requirit̃ conſenſus collegij ⁊ ſubſcriptio cũ auctoritate ſolius epi. hoc videt̃ probari. xij. q. ij. abbatib⁹. ⁊. c. placuit. ⁊ xvij. q. iiij. in venditionib⁹. ⁊ vide tex. iuncta gl. in cle. j. de re. eccle. nõ alie. ¶ Et rõ diuerſitatis põt eſſe qꝛ vbi eps eſt auctor videt̃ ſolus ⁊ ſingularis i alienatione rerum. merito dꝫ habere ꝯſenſum capituli ſui ne ꝑ eum diſſipent̃ bona eccłie inferioris. ꝭ in alio caſu alienatio nõ pcedit ab eo ꝭ ab eccłia inferiori quare ſufficit auctoritas ſua ſimpliciter. vtile tñ eẽt requirere ꝯſiliũ capituli ſui. vt in. c. nouit. j. eo. ¶ Sed quero nunquid alienatio facta ꝑ ſoluꝫ epm ſit oĩo irrita ita vt nõ poſſit ratificari ꝑ eccleſiam. Hoſti. ⁊ cõiter doc. dicũt ꝙ capitulũ poterit approbare. ⁊ h̃ pcedit fauore eccleſie. vnde ꝯtractus claudicat. ſic in eo q̃ emit a pupillo ſine auctoritate tutoris. nã ipſe obligat̃ pupillo ꝭ pupillus ſibi nõ obligat̃. vt in. l. iulian⁹. §. ſiquis a pupillo. ff. de ac. emp. ⁊ no. hec dicta ⁊ iunge cũ no. in. c. j. ſ. eo. ſicut eni põt plat⁹ hr̃e ratã alienationẽ factam a capitulo ſede vacante. xij. q. ij. ſi qua de reb⁹. ita ⁊ capitulũ põt hr̃e ratã alienationẽ factã a ſolo ꝑlato. ⁊ hoc pcedit in dubio in alienatione tpali. ſed in ꝑpetua eſt maius dubiũ cũ ibi debeat precedere tractatus vt in. c. tua. j. eo. ⁊ ſenſit Hoſt. in. c. iij. j. eo. vt nõ poſſit haberi rata ꝑ capitulum. ⁊ h̃ ſentit contrarium. ſed tene primũ dictũ. nam in ratificatiõe põt haberi tractat⁹. ⁊ hoc vt dixi pcedit fauore eccleſie. ar. in. d. §. ſi quis. ⁊ in. d. c. ſi qua. ¶ Ultimo queritur quid ſi eps nõ habet capitulũ qꝛ propter guerras eccleſia ẽ deſtructa. dicunt doc. ꝙ loco canonicorum habebit alios clericos honeſtos. arg. lxv. di. ſi forte. ⁊ in. l. vbi abſunt. ff. de tuto. ⁊ cura. dan. ab his. vide bo. tex. xvij. q. iiij. in. c. null⁹ res. ⁊ no. hoc dictum. ⁊ eſt vtile illud ſeruare in alienatione fienda. etiã per prelatum eccleſie inferioris. ¶ In glo. ij. in fi. no. glo. ꝙ in alienatione rei pue nõ requirit̃ conſenſus capituli. ſed vide doct. in. c. ſe. vbi ſentiunt ꝙ nõ requirit̃ expreſſus conſenſus ſed tacitus bene requirit̃. ar. in. c. ſe. ⁊ ẽ bona limitatio. ⁊ facit tex. in. c. ſe. ſm vnũ intellectum. ⁊ vide alios caſus leues hic exceptos ꝑ doctores. ⁊c.

c

Ontinebatur. In temporali alienatione quã facit prelatus taciturnitas capituli habetur ꝓ cõſenſu. In prima ponit̃ deciſa ꝯſultatio. in ſecũda diſtinguens reſpõſio. ibi. cõſultatio. ¶ Nota primo ſm cõem intellectum. c. ꝙ cõceſſio rei eccleſiaſtice facta ꝑ prelatum ad vitã recipientis tenet ſine ſolennitatib⁹ requiſitis in alienatione perpetua. nam vt hic patet nõ fuit hic requiſitus tractatus nec habitus cõſenſus expreſſus nec interuenit auctoritas ſupioris. ⁊ ſic videt̃ iſte tex. mirabilis ꝯ. xij. q. ij. §. ppetua. ⁊. c. nulli. de re. eccle. nõ alie. nam id qđ dat̃ ad vitam alicuius poteſt dici ppetuũ quo ad hoc vt ſeruet̃ ſolennitas requiſita in alienatione ppetua. ſed vide Frede. conſilio. lj. vbi videtur intelligere iſtũ tex. in ꝯceſſione rei modice. ſecus dicendũ ſi res eſt magna. tunc eni interuenire debẽt ſolennitates requiſite in alienatione ppetua. vt in. d. §. ppetua. iuncta gl. ⁊ vide Jo. an. in addi. ſpe. in ti. de re. eccle. nõ alie. ſuper rubrica in fi. vbi idẽ videt̃ ſentire. ⁊ h̃ no. ¶ Scđo collige ꝙ abbatiſſa hꝫ liberã adminiſtrationẽ ſui mõaſterij. ſicut abbas. ⁊ ꝙ ad validitatẽ cõceſſionis fiende ꝑ eam debet interuenire cõſenſus capituli ſui. ¶ Ex q̃ collige ꝙ ꝑ abbatiſſã ⁊ moniales nõ obſtañ. ſexu femineo diſponũt̃ res mõaſterij. ¶ Oppo. ꝯ tex. vł ꝙ ꝯceſſio ſcđa ſp dꝫ ꝑiudicare priori ſi fuit deuentuꝫ ad traditionẽ rei. vt in. l. q̃tiẽs. C. de rei vẽdi. vbi dicit tex. ꝙ ſi pmo vendidi rẽ vni ⁊ nõ tradidi ſcđo vendidi alteri ⁊ tradidi ꝙ ſcđs ẽ potior. ¶ So. hic dič Hoſti. poſt Inno. ꝙ illa lex nõ hꝫ locũ in pſonis eccleſiaſticis. qꝛ nõ dñt adhibere fraudẽ in ſuis ꝯtractibus. vt i. c. ꝑ tuas. de dona. ꝭ laici q̃ſi naturalit̃ ſe adinuicẽ decipiũt. l. i cãc. la. ij. ff. de mio. Itẽ ꝯſenſus ſpũalis fortior ẽ q̃ꝫ corpalis. iđ difficili⁹ rũpit̃. vt i. c. ij. de tranſla. pla. ꝭ h̃ dictũ qđ videt̃ multum ſinglare ſi eẽt vex ſi placet cõiter moderniorib⁹ qꝛ diſpoſitio illius leg̃ nõ repitur correcta ꝑ aliquem

canonē ideo nō debet corrigi ꝑ glo. magiſtrorum.
Sed poſſet ſaluari illud dictū in conceſſione reruꝫ
ſpũalium. nā in illis ex ſola cōceſſione transferꝉ ius
in re. vt eſt tex. no. in. c. ſi tibi abſenti. de preben. li.
vj. ꝛ facit. c. fi. de ſpon. duo. ꝛ qꝺ dixi poſt Inno. in
c. inter cetera. de preben. Poſſet etiā ſaluari cuꝫ ec-
cleſia vendidit eccleſie. vt ex ſola cōceſſione ſit trā-
ſlatum dominiū in eccleſiam. ar. i. l. fi. C. de ſac. ſan.
eccle. ꝛ ſic nō proderit ſcḋa cōceſſio cū tranſlatione
illa tñ lex nō loquiꝉ qñ eccleſia ꝯtraxit ꝯ eccleſiam
vnde eēt diſceptandum vtrū priuilegiū illius legis
habeat locū in diſpoſitione eccleſie aduerſus eccle
ſiam. ꝛ ſatis etiam poſſet teneri ꝙ ſic. ꝛ faciunt no.
per Bar. in auꝉ. quas actiones. de ſacro ſan. eccl'.
vbi diſputat an priuilegiatꝰ vtatur priuilegio con-
tra pariter priuilegiatū. ¶ In glo. j. vbi ar. contra
ſ̄. c. proxi. ꝛ facit ille tex. in ꝯtrariū. qꝛ ibi ad validi-
tatē conceſſiōis requiriꝉ collaudatio capituli. ꝛ ſic
cōſenſus expreſſus vt ibi dixi. Itē ſubſcriptio cuiꝰ
cōtrarium innuiꝉ hic. nam hic ſufficit ſcia capituli
ſine cōtradictione. Et gl. optime ſoluit ꝛ ſolutionē
eius ſemꝑ nota vt in cōceſſione facienda in ꝑpetuū
requiranꝉ ſolennitates a iure requiſite vt ſubſcri-
ptio ꝛ ꝯſenſus expreſſus ſecꝰ in cōceſſione facta ad
tempꝰ. ꝛ vide glo. conſiliem in. c. j. de rebus eccle.
nō alie. li. vj. in verbo ꝑpetuis. Inno. ꝛ Hoſti. ꝑmo
ponūt hanc lec. glo. demū ponūt aliaꝫ dicentes te-
xtū poſſe procedere in decima modici valoris alꝭ
autē fuiſſet neceſſarius ꝯſenſus ſuperioris. xvij. q
iiij. in venditionibꝰ. qui hic nō interuenit. pōdera
bene hunc ſecūdū intellectū. Ex quo habes primo
ꝙ vbi fieret cōceſſio magne rei etiā ad tempus dꝫ i-
teruenire ꝯſenſus capituli expſſus. qꝺ voluit Io.
an. in addi. ſpe. vbi. ſ̄. ꝛ poteſt intelligi tex. quādo
fit cōceſſio ad tempus nō modicū puta ad vitaꝫ ali
cuius. nam tunc eq̄paꝉ ꝑpetue alienationi quo ad
ſolennitatē ſeruandam vt ſupra dixi. ¶ Itē no. ex
hoc intellectu ꝙ in cōceſſione rei modice ad vitam
alicuius nō eſt neceſſarius conſenſus epi ſed ſuffi-
cit volūtas prelati ꝛ capituli ſecus in cōceſſione rei
nō modice. ꝛ facit. c. terrulas. xij. q. ij. ¶ Limita oīa
p̄dicta ꝑmo ꝙ vbicūq̄ bona p̄lati ſunt diſtincta a
bonis capituli tūc ſufficit ſola cōceſſio p̄lati vſq̄ ad
vitā ipſius prelati. qꝛ ſolum agiꝉ de preiudicio ſuo
vt tenet Frede. cōſilio. liij. vbi latius vide. ꝛ Hoſti.
in ſumma in. §. fi. per doc. in. c. veniens. de trāſac.
ꝛ qꝺ ibi dixi. Secūdo limita per tex. iuncta glo. no.
xvj. q. j. poſſeſſiones vbi colligiꝉ ꝙ cā pietatis pōt
ſolus p̄latus cōcedere alicui indigenti vnā poſſeſſi
onē ad vitā ſuā. ꝛ vide archi. in. c. j. de re. eccle. non
alie. p̄alle. ꝛ h̄ no. qꝛ quotidiana. ¶ In glo. in v̄bo
poſt multū ibi qꝺ nō credo. vult ergo glo. ꝙ licꝫ cō
ceſſio ſecūda ſit facta poſt magnū interuallū nō ta-
mē habet robur ꝛ ſic vult ꝙ in littera ſuppleaꝉ maxi
me dum ponderat ꝙ nō poſt multū tp̄is. ꝛc̄. ꝛ ideꝫ
Inno. hic qui ad litterā ſupplet maxime quaſi vel-
let ꝙ ex quo prima cōceſſio fuit facta ignorante vel
contradicente capitulo nō cōualidaꝉ per lapſū ma
gni temporis. Hoſti. tenet cōtrarium ꝛ colligit per
ar. a contrario ꝙ ſi capitulū a tempore ſcientie non
contradicit infra ſex menſes videꝉ ꝯſentire ar. c. ij
ſ̄. de cōceſ. preben. ꝛ videꝉ Hoſt. intelligere tex. qñ
decima cōcedebaꝉ in titulū bñficij. ſ; Io. an. dicit di
ctū Hoſti. nō procedere hodie in electionibꝰ. naꝫ ſi
cōtempti nō cōtradicūt infra edictū qꝺ hodie poni
tur de quo in. c. fi. de elc. li. vj. nō poſſunt amplius
cōtradicere. ꝛ ſic nō datur hodie ſemeſtre ad cōtra
dicendū. ſed dictum Hoſti. poſſet procedere ſm̄ cū
in collatione. qꝛ in illis nō poniꝉ edictum. vt no. in
d. c. fi. Plura ſūt no. ex dictis Hoſti. ꝛ Io. an. ꝑmo
ꝙ cōtemptus in actu collatiōis pōt ꝯtradicere īfra
ſex menſes a tp̄e ſcientie. ꝛ ſic infra tempus qꝺ daꝉ
ad conferendū. Contemptꝰ vero in electione debꝫ
cōtradicere infra edictū qꝺ ponitur ꝓ cōfirmatiōe
fienda alꝭ nō audiꝉ niſi in caſu. c. fi. qui mat. accu.
poſ. ꝛ hec egregie limitāt ꝛ dant intellectum ad. c.
qꝺ ſicut. de elec. vbi diciꝉ ſimpliciter cōtemptū poſ-
ſe proſequi iniuriam ſuam ꝛ nō apponiꝉ tempus.
Ego dicerē ꝙ aut tex. iſte intelligiꝉ in conceſſione
que fit loco collationis beneficij aut in cōceſſione al
terius rei alicui facta tanq̄ benemerito. Primo ca-
ſu ſi prelatus cōtulit beneficium p̄ſente capitulo et
nō cōtradicēte videꝉ incōtinenti ꝯſentire. nec dabi
tur tempus ad ꝯtradicendū. hoc apertiſſime vult
principium huius. c. ꝛ ſic habes caſum ī quo tacēs
habeꝉ ꝓ cōſentiente licet nō agaꝉ de re cōcupiſcibi
li. ſ; potius p̄iudicabili. Cōtrariū no. ꝑ Inno. in. c.
in geneſi. de elec. ꝛ ꝑ glo. in regula. is qui tacet. de
regu. iu. in. vj. ꝛ. l. filius. §. inuitus. ff. de procu. ſed
dic hoc procedere propꝉ nimiam cōiunctioneꝫ que
eſt inter prelatum ꝛ collegiū. ad hoc tex. no. in. l. ſi
ſeruus cōmunis. ff. de dona. inter vi. ꝛ vxo. vbi ſi
pater donat filio rem cōmunē ſibi ꝛ fratri fratre p̄-
ſente ꝛ nō cōtradicēte valet cōceſſio. ꝛ ē no. l. ad cō-
firmationē intellectus huius. c. Itē poteſt allegari
dictum Inno. in. c. j. de his que fiūt a maio. parte
ca. vbi dicit ꝙ ſi exiſtentes in vniuerſitate debēt cō
tradicere his que aguntꝉ ſi nolunt ꝯſentire. alꝭ ha-
benꝉ ꝓ conſentientibꝰ ꝛ quo ad peccatū ꝛ q̄ ad pe-
nam ſi aliqua ibi male agerenꝉ. ꝛ ꝓbo illud dictum
Inno. hac rōne. Quiſq̄ de vniuerſitate debet vo-
tum ſuū exprimere in cōcernentibꝰ factū vniuerſi-
tatis ex debito officij. ar. in. c. j. de his que fiunt a
ma. pte. ca. Is autē qui teneꝉ loqui ꝛ tacet habetur
ꝓ cōſentiente vel cōtradicente quatenus tēdit ī eiꝰ
p̄iudicium. l. de etate. §. qui tacuit. ff. ꝺ interro. ac.
ꝛ in. c. ſi poſt p̄ſtitū. de cōfeſ. li. vj. ita dicendū in ꝓ-
poſito. Si vero cōceſſio fit per prelatuꝫ abſente ca-
pitulo tūc pōt ſuſtineri dictum Hoſti. ꝛ Io. an. ꝛ in
iſto caſu ꝓprie loquūtur vt nō habeaꝉ capitulum ꝓ
ꝯſentiente incōtinenti cū ſcit ꝛ nō ꝯtradicit. Si v̄o
agiꝉ de ꝯceſſione nō in titulū bñficij tūc ē dubium
qꝛ a iure nō p̄figiꝉ tp̄s ad actū exercendū. ꝛ ſic vide
tur ꝙ perpetuo poſſint ꝯtradicere ſi capitulo abſē
te fuit facta ꝯceſſio. ꝛ h̄ caſu poſſet ſaluari dictū gl.
ꝛ Inno. Sed ſi cōceſſio eſſet facta p̄ſente capitulo.
dicendū ē vt ī ꝑmo mēbro. ſ̄. ꝛ hoc no. ¶ In fi. gl.
no. glo. ꝙ titulus habitus a ſolo p̄lato nō p̄ſtat cāꝫ

ꝑſcribēdi.⁊ intellige qñ ſolus prelatus vēdidit ſeu alienauit.ꝫ glo.ꝯtrariam habes in.c.de quarta.ꝺ ꝑſcrip.ſed intellige iſtā glo.qñ recipiens errauit in iure.qꝛ credidit ſolū ꝑlatū poſſe alienare. nā error iuris impedit vſucapionē.vt leg.⁊ no.in.c.apſice. de dona.⁊ in.l.nunꝙ.ff.de vſuca.illā glo.intellige qñ errauit in facto qꝛ credidit capl'm ꝯſenſiſſe ⁊ alias ſolēnitates debitas interueniſſe. Et tene menti has duas glo.ſic intellectas.⁊c.

c **Cum vos.** Alienatio tꝑalis facta ſine ꝯſenſu capituli ꝑ ratificationē eius roborat᷑. Primo ponit᷑ dictum.ſcdo exceptio.ibi.niſi. ¶ Nota primo ꝙ cōceſſio etiam ad temp᷒ nō pōt fieri ꝑ prelatum reclamante capitulo ⁊ intellige ꝓut dicit᷑ in.c.ꝓcedenti. ¶ Nota ſecūdo ibi ratā.ꝙ ꝯſenſus capituli pōt interuenire poſt factū ⁊ validare factum nullū. Sed ꝯ hoc facit.Nā in alienatione debet ꝓcedere tractatus.vt in.c.tua.ꝫ.co.⁊ in.c.j.de reb᷒ eccle.nō alie. li.vj. Itē ſubſcriptio ⁊ expꝛ̄ſſus ꝯſenſus.vt.ſ.in.c. j. So.dicūt doc.ꝙ.c.pōt intelligi in conceſſione ad tꝑs facta.nam in alienatione perpetua nō videtur ꝙ habeat locū ratihabitio propter neceſſitatē ꝓcedentis tractatus.⁊ fuit hoc vltimū dictū Inno. et ſic videtur ſentire contra ea que dixi.ſ.c.j. ſed dic melius vt ibi dictum fuit.nam fauore eccl'ie poterit talis cōceſſio ratificari ſeruatis tunc ſeruandis. ¶ In glo.j.ibi neceſſarius ē cōſenſus vniuerſitatis.caue qꝛ glo.loquit᷑ nimis generaliter duꝫ dicit ꝙ in oībus negocijs eccleſie neceſſarijs ē neceſſarius ꝯſenſus capituli.nam nimis generaliter loquit᷑ ⁊ ꝯ tex.c.ſe.⁊.c.quanto.vbi ſolū regulariter requiritur ꝯſilium capituli ⁊ nō cōſenſus.⁊ magna ē differentia inter cōſiliū ⁊ conſenſum.vt dixi in.c.j.ſ. eo.vnde in multis caſibus hic enumeratis in glo. ſolū requirit᷑ cōſilium.vt in eis videre poteris. Et qñ requiratur conſenſus dicam in.c.ſe.Sed Hoſ. quē approbant hic doc.ponit vnam regulam no.ꝙ in cōiter tāgentibus eꝑm ⁊ capitulum requirit᷑ cōſenſus capituli.facit.c.accedentes.de preſcrip.qꝺ no. ¶ In gl.fi.ibi.§.tutor aūt.vbi auctoritas tutoris nō pōt interuenire ex poſtfacto ad cōualidādū cōtractū minoris niſi incōtinēti intercederet ergo ꝯſenſus capituli nō potuit hic īteruenire poſt fcm̄ ad cōualidandū conceſſionem epi.glo.nō ſoluit.ꝫ vide ꝑ Inn.in.c.cū cōſuetudinis.de conſue.ſ.per Bar.in.l.ſi quis mihi bona.in.§.iuſſū.ff.de acq. here.⁊ aliquid ꝑ doc.hic. Et conclude ꝙ qñꝙ ī actu requirit᷑ iuſſus alicu᷒ ⁊ tūc debet ꝓcedere vt in.d. §.iuſſum.qñꝙ requirit᷑ auctoritas.i.cōſenſus auctoriꝫabilis.⁊ tūc debet interuenire in ipo actu ſm̄ ꝙ verbū ſonat vel modicū ante ſeu imediate poſt. vt in.d.§.iuſſum.⁊ in.§.tutor.ꝑalle. qñꝙ requirit᷑ licētia ⁊ illa dꝫ ꝓcedere.vt in.c.licet.de regula. quādoꝙ ꝯſiliū ⁊ dꝫ requiri ante ⁊ ſpectari reſponſum. vt in.c.cū in veteri.de elec.qñꝙ requirit᷑ cōſenſus vt in caſu noſtro.⁊ tūc ſi de ſolennitate actus requiritur vt interueniat certo tꝑe non pōt interuenire p᷒ vt in.c.auditis.iuncto.c.qꝛ propter.de ele. Aut nō requirit᷑ pro ſolennitate certo tempore ſed ſimpliciter ad actus validitateꝫ.⁊ tunc aut actus tenet ⁊ poteſt contemptus conſentire qñcunꝙ.vnde canonicus contemptus in electione poteſt conſentire poſt factum.vt in.c.ꝙ ſicut.de elec. aut act᷒ non tenuit ⁊ tunc poteſt interuenire poſt factū ſed tunc validat actum vt ex nūc nō vt extunc.⁊ iſte ē caſus c.noſtri.nam conceſſio facta per ꝑlatum reclamante capitulo ē nulla ſi capitulū tractu temporis conſentit.valebit cōceſſio vt ex nūc nō a tꝑe prime conceſſionis.⁊ ſm̄ h' intelligas no.ꝑ Inno.in.d.c.cuꝫ cōſuetudinis.vide bo.glo.in regula nō firmat᷑ ⁊ i regula ratum.de re.iu.li.vj. ¶ In ea.glo.ibi. Itē arguo ꝙ ea que ab initio.⁊c.hec glo.vſꝙ ad finem ꝓſequit᷑ viā brocardicā ⁊ nō bñ explicat.ꝫ vide clarius an ⁊ qñ ratihabitione poſſit ꝯfirmari act᷒ precedens.⁊ an habeat locū in delictis.in.c.cū quis. de ſen.ex.li.vj.vbi tex.pulcher.⁊ ꝑ gl.i regula ratihabitio ⁊ regula ratum.de re.iu.li.vj.⁊ qꝺ no.i.l. j.C.vbi de cri.agi opor.⁊.x.q.ij.c.j.⁊ no.dictum Inno.in.c.prudentiam.de offi.dele. ¶ In ea.gl. ibi illuſtris ꝑſona.referas hoc ſolū ad id qꝺ dicit᷑ ꝺ ſnīa.nā illuſtris ꝑſona pōt ꝓnūciare ſnīam ꝑ aliū. vt in.c.fi.de re iudi.li.vj.non aūt referas ad teſtamentū.vt in.l.iubemus.C.de teſta.⁊ in.l.quotiēs in.§.ſi quis nomen.ff.de here.inſti.

n **Quit.** Prelatus ſine cōſilio capituli inſtituere vl' deſtituere vl' alia negocia eccleſie tractare nō debet.h.d.cuꝫ ſe. Et tres ſūt ptes. In prima ponit᷑ exordiū i quo rō ⁊ dictū in genere. In ſecūda factum ibi. Innotuit. Tertio ꝓhibet ⁊ caſſat ibi. ideoꝙ. ¶ Nota ꝙ ꝑlatus ⁊ canonici ſūt vnū corpus.⁊ ē vnū corpus fictū ⁊ repꝛ̄ſentatū in ſingulis de corpore. Et ex hoc videtur arguendū ꝙ ſi diſpoſitio ē concepta ꝑ verbum ſi qs vl' ſi qua fecerit videt᷑ ꝙ vniuerſitas comprehendat᷑ cum ſit quoddā corpus fictum vt h.⁊ h' verum in nō odioſis.ſed in his in quibus eſt fiēda ſtricta interꝑtatio nō cōprehendit᷑ vniuerſitas.qꝛ non eſt verum corpus ſed fictū.⁊ diſpoſitum in caſu vero nō habet locū in caſu ficto in iſtis odioſis. iō oportet ꝙ ſpecifice fiat mētio de vniuerſitate ſeu de corpore ficto.de quo bo.tex.in.c.graue.ſ.de ꝓben.in.v.⁊ hoc ipm̄.⁊ i.l.iij.in.§.hec aūt vba.ff.ꝺ nego.geſt. ¶ Nota ſecundo ꝙ canonici dicunt᷑ fratres epiſcopi ſicut cardinales fratres pape.in.c.j. de offi.lega.li.vj.⁊ vide glo.xcv.di.eſto ſubiectus ⁊ in.c.ꝗ graue.de crimi.fal.que dicunt ꝙ omnes clerici poſſunt dici fratres epiſcopi.⁊ ꝙ epiſcopus eis ſcribens nō debet appellare eos filios ꝫ fratres vel ſocios. Ipſi tamen ſcribentes epiſcopo debent eum honorare ⁊ appellare patrem.⁊ vide bo.tex. ꝫ.de exceſ.prela.in.c.graue.vbi reprehenditur archidia.q negauit eꝑm eſſe dn̄m ſuum.ꝫ dic de hoc vt ibi no. ¶ Nota ibi cōſilio.⁊c.vnā bonā regulaꝫ ꝙ in negocijs eccleſie tenet᷑ eꝑs requirere conſiliū capituli.⁊ nota ꝙ non dicit conſenſum quod eſt cōtra glo.c.ꝓcedentis. ¶ Item nota ꝙ inſtitutiones ⁊ deſtitutiōes ꝑtinent ad epiſcopum.ꝫ cuꝫ conſilio

capituli. de quo vide q̄d plene no. in. c. cū ecclesia
vulterana. de elec. ¶ Ultimo nota ꝙ geſta p epm
ſine ↄſilio capituli ſunt nulla. ⁊ hodie vide pulchꝝ
⁊ ſingularē tex. in. c. ij. de cōſue. li. vj. vbi decidítur
valere ↄſuetudinem p quā eps ſolus iuriſditiona-
lia exercet ⁊ ſimilia ſine cōſilio capituli. valet ergo
cōſuetudo contra iſtum tex. Quedam tñ ſunt inp-
ſcriptibilia. vt no. in cle. ij. de re. eccle. non alie. In
cōtrariū facit iſte tex. dum dicit hoc eē honeſtati cō
trariū. nam nō valet conſuetudo ↄtra honeſtatem
vt in. c. cum decorem. de vi. ⁊ ho. cle. Poſſet dici ꝙ
ſi eſt cōſuetudo vt ſolus p̄latus exerceat valet vt in
d. c. iij. ⁊. j. eo. ti. c. ea noſcit. ſed ſi cōſuetudo habe-
at vt requirat cōſilium aliorū canonicis ſp̄reti tunc
forte nō valet cōſuetudo. ar. hic. ſed vide q̄d no. in
d. c. ea noſcit. ¶ Sed quero nūquid indifferent te
neant requirere p̄lati cōſiliū capituli ſui. So. ex di
ctis doc. poſſum⁹ elicere duos caſus exceptos. Di
cunt eni primo ꝙ inſtitutiones in minorib⁹ benefi-
cijs poſſūt fieri p epm ſolū. Ex hoc ego elicerē vnū
caſum generalem ⁊ poſſet fieri quaſi regula. vt mi-
nora negocia poſſit prelatus explicare ſine cōſilio
capituli. facit q̄d no. Inno. in. c. fi. de maio. ⁊ obe.
⁊. l. ij. C. de iura. calū. naꝫ rectores cuiuſcꝫ collegij
ex officio iniuncto explicāt hec minora. vt in. d. l. ij
⁊ facit. c. edoceri. de reſcrip. Scđo dicūt ꝙ ſi p̄latuſ
vult ꝓcedere contra cōſanguineum ſeu amicū col-
legij poteſt ꝓcedere nō requiſito conſilio ne forte
illi reuelarēt. qꝛ nemo carnē ſuā odio habuit. xij.
q. ij. nō eſtimemus. Et ex hoc colligo aliū caſuꝫ ge
neralē ꝙ exiſtente cā rōnabili quā bon⁹ vir arbitra
bitur nō tenet prelatus etiam in arduis requirere
conſiliū capituli. ¶ Ulterius querit in quib⁹ caſi-
bus requirit conſenſus capituli cuꝫ multa iura re
quirant ↄſenſum. So. vt colligit ex dictis doct. hic
⁊ Archi. xxiiij. di. c. ſi eps. ⁊ Hoff. ſ. c. proximo. ꝙ i
alienatione rei eccl̄ie cathedralis requirit conſen-
ſus nec ſufficit conſilium ⁊ hoc propter grauitateꝫ
p̄iudicij. ⁊ qꝛ intereſt capituli ne eccleſia veniat ad
deteriorem exitum ⁊ vt pauperes ⁊ alij indigētes
poſſint ſuſtentari. vt in. c. j. ſ. eo. xij. q. ij. ſine exce-
ptione. ſecus dicit Inno. in alienatione rei eccleſie
inferioris. qꝛ tūc ſufficit cōſiliū cuius cōtrarium te-
nuit in. c. j. ſ. eo. ſed tu dic latius vt ibi dixi. Scđo
ex rōne huius caſus excepti collige aliū caſuꝫ ꝙ in
oībus caſibus cōcernentibus preiudiciū eccl̄ie req̄
ritur cōſenſus capituli. Tertio in ſpectantibus ad
epm ⁊ capl̄m cōiter. vt dixi. ſ. c. pxi. Itē in concer-
nentib⁹ intereſſe capituli. ar. in. c. ad h̄. de of. vica.
regulariter ſ͡ ſufficit cōſiliū ⁊ adde ad predicta quod
no. Oldra. conſilio. cclxx. vbi cōcludit p̄latū ſoluꝫ
poſſe requirere beneficiatum abſentē ad faciendū
reſidentiam ⁊ ſpoliare eū ſi nō venit monitus qꝛ in
hoc caſu nō requirit iudiciū. vnde proprie nō fit ci-
tatio ſed requiſitio nec fert ſnīa priuatiua ſed poti-
us fit ſpoliatio. vnde eſt quedā iuris executio cum
hec nō poſſunt eſſe nō notoria. vt dixi in. c. ex par-
te. ⁊. c. ex tue. de cle. non reſi. Ex his colligo hāc re
gulam ꝙ in notorijs non eſt neceſſe requirere con
ſilium capituli. q̄d no. ¶ In glo. fi. in fi. ideꝫ quod
glo. tenet. Hof. Hoſti. ↄ̄rium. vnde dicit inſtitutio-
nes eē irritandas ⁊ nō irritas ipſo iure. ſed p̄mum
dictum placet Io. an. ⁊ videtur verius p tex. ibi ca
rere decernimus. ⁊c. nam pena nullitatis apponit
ibi per verbum p̄ſentis temporis. ⁊ ſic nō requirit
ſententia. vt no. in. c. quiſquis. ſ. de elec. ⁊ dixi ple-
ne in. c. ſi diligenti. de foro cōpe. ⁊ facit. c. fi. de cle.
lib. vj. ⁊ nota in hoc glo. iuncto tex. ⁊ vide q̄d dicaꝫ
in. c. cum olim. de arbi.

q **Uanto.** Summatū eſt ſupra. c. pro
ximo. Diuidit. nā p̄mo pro
hibet. ſecūdo p̄cipit. ibi. abſentiū. ¶ Nota
primo ibi cōceſſionibus ⁊ cōfirmationib⁹. ⁊c. ꝙ taꝫ
in collationibus ꝙ̄ in electionū ↄfirmationibus dꝫ
eps requirere conſilium capituli. Et nota ex hoc ꝙ
ↄfirmatio electionū ſeu libera collatio ptinet princi
paliter ad epm licet debeat habere conſilium capi-
tuli. quod intellige in dubio in beneficijs ⁊ digni-
tatibus ſitis extra eccleſiā cathedralē. In beneficijſ
vero eccleſie cathedralis. dic vt plene no. in. c. cum
eccl̄ia. de elec. ¶ No. ibi vel ſanioris ptis ꝙ in ſpe-
ctantib⁹ ad epm cū conſilio capituli nō ſufficit hr̄e
conſilium vni⁹ canonici ſed oportet ꝙ interueniat
totius cōſiliū vel maioris ptis. ⁊ facit ↄ̄ Hoſti. in. c.
poſtulaſtis. de conceſ. preben. licet ipſe nitatur re-
ſpondere ad iſtum tex. ſed minus bene. ¶ No. ibi
ſtatuenda ꝙ ſtatutum epi ſine ↄſenſu capituli non
valet. Et nota bene ꝙ in ſtatutis ↄdendis per epm
neceſſario nō requirit tñ ↄſenſus capituli ſed ſuffi
cit conſilium. ¶ Quid autē ſi capitulum nō vult p̄
ſtare cōſilium imo diſſentit. vide Archi. ⁊ Io. an. i
c. j. de conſti. li. vj. vbi concludūt ſtatuta valere ſi p
capitulū nil rōnabile opponit. ⁊ hoc eſt mihi indu-
bitabile. qꝛ cum requirat conſilium ⁊ nō cōſenſus
ſatiſfactum ē iuri ex ſola petitione ⁊ ſpectatione re
ſponſi cū nō teneatur cōſilium ſequi. vt in. c. cuꝫ in
veteri. de elec. ⁊ in. c. cum olim. de arbit. ⁊ ibi bon⁹
tex. in fi. ¶ Nota ibi errata corrigas. ꝙ etiā corrige
re ſubditos nō poteſt epiſcopus ſine cōſilio capitu
li. valet tñ ↄſuetudo in cōtrariū. vt in. c. iij. de ↄſue.
li. vj. ¶ Ultimo nota ꝙ ſi nomina canonicoruꝫ ab-
ſentium ſcribunt in inſtrumēto tale inſtrumentuꝫ
eſt falſum ⁊ faciens ſcribi pōt puniri de falſo. ¶ Sꝫ
cadit hic nota. queſtio. vtrum nomina illorum de
vniuerſitate debēt deſcribi in inſtrumēto confecto
ſuper diſpoſitis ab vniuerſitate ipſa. ⁊ videtur hic
tex. a cōtrario ꝙ ſic. nam ſi abſentium noīa non de
bent deſcribi. ergo nomina preſentium ſic. ⁊ hanc
opi. tenuit hic Pe. Quidam moderniores contra.
nam ſufficit denotare canonicos per nomen colle-
ctiuū. nam paria ſunt exprimere p noīa propria vł
per circūlocutiones indubitatas. ad hoc. §. nomīa
tim. inſti. de exheredatio. libe. ⁊ q̄d dixi in. c. in late
ranenſi. de preben. Item in multis iuribus videt
ꝙ ſnīa cōponitur in perſona capituli ſeu vniuerſi-
tatis noībus nō expreſſis. ad hoc. c. licet. de pba. ⁊
c. capl̄m ſcē crucis. de reſcript. ergo ſatis eſt dicere
ꝙ eps cum capitulo. ⁊c. Sed aduerte qꝛ in h̄ multe
ſunt variationes preſertim cum agitatur queſtio
in conſtitutione ſindici ſeu ꝓcuratoris. Bar. hanc

queſtionē tetigit in.l.j.de albo.ſcri.ff. vbi cōcludit ꝙ ſi cōſtituit̄ ſindicus ad vendendū debent exꝓmi noīa ſingulorū de vniuerſitate.⁊ videt̄ tex. in.l.fi. C.de ven.re.ad ciui.ptī.li.x.nam videtur ille tex. velle requirere ſubſcriptionē.⁊ idē in.c.j.ſ.e. vbi bonus tex. Si vero cōſtituit̄ ad alia negocia tūc dicit ꝙ in collegijs magnis vt in concilio vniꝰ populi nō eſt neceſſe exprimere noīa.ar.in.c.fi. de ꝓcura. Sed ſi collegiū eſt paruum puta prioris alicuiꝰ ciuitatis vel canonicorum ſeu monachorum. ⁊ tunc exprimūtur nomina.ad hoc facit iſte tex. ſed Bal. in.l.j.ff.de magi.cōue.dicit quoſdā tenere vt ſemper debeāt exprimi noīa ſingulorꝝ qḋ videtur ſibi tutius.qꝛ cū tabellio ſit quidā teſtis.vt.l. domitiuſ labeo.ff.de teſta.⁊ facit.c.cum ioannes.de fide inſtru.debet notariꝰ deponere ꝑ verba facti ⁊ nō iuris.nam ſi notarius diceret capitulū vel maior ps hoc fecit.potius videt̄ iudex ꝙ̄ teſtis.qꝛ ſenſu corporeo nō poteſt notariꝰ cōprehendere ꝙ illi pn̄tes faciunt totū capitulū vel maiorē ꝑtem. qꝛ forte aliqui ſunt excōicati vel nō ſūt in ſacris.vel ſunt abſētes a loco vnde debēt vocari.⁊ ideo vt appareat an fuerit totum capitulū vel maior ps debēt exprimi noīa eorum qui interfuerūt. Sed aduerte qꝛ nūꝙ̄ poſſum ꝯcipere caſum i q̄ notariꝰ nō habeat i h̄ negocio deponere iudicio intellectus.nā ſi diceret titius ⁊ petrꝰ canonici fecerūt h̄.⁊c̄.nō ſeqt̄ ꝙ capl̄m fecerit.oportet ergo ꝙ ſubmittat illos facere totū vel maiorē partem capituli.⁊ i hoc deponit iudicio intellectus.⁊ cum aliter nō poſſit explicare capitulum niſi iudicio intellectus.ꝑſumēdū ē ꝙ notarius diligenter exercuerit officium ſuū. vnde Fred.de ſenis cōſilio.ccvij.dicit ꝙ ſi in inſtrumēto dicat̄ talis abbas cū talibus ſex monachis facientibus totum capitulum ſic.⁊ ſic fecerūt ꝙ prima fronte ꝑſumendum eſt ibi interfuiſſe totum capitulū etiam ſi probetur ꝙ per annū ante erant ibi plures monachi. ⁊ pro hoc facit.c.ſequens.vbi ꝑſumitur ꝓ prelato ꝙ habuerit ꝯſenſum capituli .aſſerenti ergo ꝯ̄riū incumbit onus ꝓbandi.vnde cōcluderē ꝙ exceptis caſibus a iure expreſſis nō eſt neceſſe exprimē nomina ſingulorū.licet ſit vtile.⁊ ad iſtū tex. dic ꝙ h̄ nō precipit̄ vt nō exprimant̄ nomina pn̄tium. ſ; vt nō exprimant̄ nomina abſentiū.⁊ bene facit illud c.fi.de procu.⁊ vide qḋ no.Spe.i ti.de ſindico.§.j.

In glo.fi.ibi de crimine falſi tenet̄.intellige hāc glo.⁊ tex.ſm ea que leg.⁊ no.maxime per Bart.in l.ſiquis obrepſerit.ff.de fal.nam ſi notarius nō fuit conſcius falſi ſed ſcripſit ſm ꝙ partes dicebāt.tūc inſtrumentū nō eſt falſū.neꝙ̄ partes accuſari poſſunt de falſo.ſed de obreptione.puniunt̄ tamē pena falſi vt ibi.nam ſubſtantia inſtrumēti fundatur ſuꝑ ipō notario.facit.c.cū ioannes ꝑalle. In ea. glo.ibi nō oportet teſtē ſcire.hoc intellige niſi in inſtrumēto dicat̄ ꝙ in pn̄tia teſtiū.⁊c̄. Et an ⁊ quando teſtis faciat ſibi ꝑiudiciū vel aduocatꝰ. vide qḋ dixi in.c.ex lr̄is.de tranſac.

e **Anoſcitur.** Si eccleſia collegiata habet preſentationē ꝑſentabit prelatus de ꝯſenſu capituli vel maioris pt̄is niſi de cōſuetudine vel ꝓuilegio cōpetat ſoli prelato. Et prima ps factū narrat.ſecūda pars reſpondet ibi.reſpondemꝰ. Nota ibi in ꝓuincia tua.archiepm̄ habere iuriſditionē in cōcernentibus facta ꝓuincie.hoc tamē ex toto nō ꝓbatur hic.ſed vide qḋ dixi in.c.iij.ſ.de inſti. Nota ibi aut ꝑ litteras.ꝙ habēs ius ꝑſentandi poteſt preſentare clericū per litteras.nam ⁊ per eas cōſtituit̄ ꝓcurator.vt in cle.j.de procura.clericus tamē preſentandus dꝫ eē preſens.qꝛ nō dicit̄ preſentari niſi exhibeat ſe ſenſibus corporis illius cui ſit preſentatio.de quo vide bonā glo.in cle.dudū.de ſepul. ſuꝑ verbo pn̄tare.qḋ puto verū niſi preſentandus ſit notus.nā quēadmodū bn̄ficium poteſt cōferri abſenti.vt in.c.accedēs.de preben.⁊ in.c.ſi tibi abſenti.eo.ti.li.vj.ita ⁊ ꝑſentari pōt ex quo ſuperior habet illiꝰ ꝑſone q̄litates notas.⁊ hoc no.qꝛ ſepe accidit. Nota ꝙ in ꝑſentationibꝰ ꝑtinētibꝰ ad collegium debet prelatus habere ꝯſenſū capituli. ⁊ per hūc tex.dicit glo.⁊ cōiter ſcribētes.in.c.fi.de regu. li.vj.ꝙ creatio monachoꝝ de iure cōi ꝑtinet ſimul ad abbatē ⁊ ꝯuentum.licet ex conſuetudine poſſit cōpetere abbati ſoli vt ibi.ſ; ego nō video quomodo hoc ꝓbat̄ ꝑ iſtū tex.nam ſolū hic dicit̄ ꝙ ſi ꝑſentatio ſpectat ad collegiū ſolus ꝑlatus non pn̄tat ita ꝙ ꝑſuponitur ꝑſentationē ꝑtinuiſſe ad collegium ſed ꝙ creatio monachorū ſpectat ad collegium nō memini legiſſe.imo in cōtrariū videtur tex.ſing.in materia.in.c.nulla.xxviij.q.ij.vbi dicit̄ ꝙ ea q̄ pertinent ad cultū diuinum vel ad vtilitates monaſterij diſponunt̄ per abbatē.⁊ ſubijcit ibi tex.ꝙ tota poteſtas monaſterij eſt penes abbatē.facit qḋ no. Inno.in.c.porrectū.de regula .bn̄ facit.c.licet.j.e ti.vbi religioſus volens exire de monaſterio cā artioris regule petit licentiā a ſolo ꝑlato.⁊ facit.c.ſi religioſus.de elec.li.vj. Nota ibi vel maioris vl' ſanioris pt̄is.bonū tex.ꝓbantē ꝙ in ꝑtinentibꝰ ad ꝑlatū ⁊ collegiū oportet ꝙ prelatus in explicatiōe actus habeat ſaltem maiorē vel ſaniorem pt̄ē collegij. Ultimo no.ꝙ prelatꝰ etiam regularis pōt preſcribere cōtra capitulum ſuū vt ipſe exerceat ꝑtinētia ad collegiū.ſic ⁊ capitulū qn̄ꝙ̄ preſcribit ꝯtra ꝑlatū vt in.c.irrefragibili.§.exceſſus .de offi.ordi. In glo.j.in.fi.intellige quando contradictio fit ab extraneis.⁊ littere habent ſigillum autenticum.nam tunc ſtandum eſt litteris ſigillatis.vt in.c.tertio loco.de probat.⁊ in cle.j.de procura.ſi autem conuētus cōtradiceret.non video ꝙ littere ſolius prelati faciant fidem.vt dicam.j.in glo.iij. In glo.ij.in fi.nota bene hanc glo.ꝙ in pertinentibus ad prelatum ⁊ collegium ſufficit tacitus conſenſus collegij ex quo non agitur de alienatione perpetua.⁊ pondera glo.nam ſufficit ſola ſcientia conuentus ſine contradictione.⁊ licet Jo.an.hic dicat capitulum poſſe contradicere infra ſex menſes a tempore ſcientie ꝑ ea q̄ fuerūt no.in.d.c.ij.ſ.e.tamē dic illud procedere quando a principio capitulum reclamauit vl' igrauit.ſecꝰ ſi a ꝑncipio ſciuit ⁊ nō ꝯ̄dixit.nā videt̄ ꝯſenſiſſe.vt ibi clare ꝓbat̄.⁊ h̄ fac̄ ad multa.

In glo.iij.nota ſingulariter hanc glo.que videtur intelligere hũc tex.ꝙ in dubio ĩ geſtis ſeu gerẽdis a prelato interueniat ꝯſenſus capituli licet poſſit probari ꝯ̃triũ.tex.tamẽ aperte hoc nõ dicit.nam põt intelligi ꝙ in ſpectantibꝫ ad collegiũ debet prelatus ꝓcedere cũ conſenſu collegij.⁊ tunc nõ colligeret dictũ glo.ſ; multi tenuerũt hãc glo.⁊ tenuit Frede.ꝯſilio.ccvij.⁊ Cõpoſt.i.c.cũ dilectus.de cõſue.vbi dicit ꝙ ſi ꝑtes nõ referũt queſtionẽ an conſenſus capituli interuenerit ꝓ̃ſumit̃ interueniſſe.⁊ allegat hũc tex.ſecus dicit ſi referũt queſtionẽ. Et aduerte q2 iſta eſt difficilima queſtio. nã eſt querere an ſolẽnitas extrinſeca ꝓ̃ſumat̃.nam conſenſus capituli eſt quid extrinſecũ ad prelatum.⁊ iura vident̃ velle ꝙ ſolennitas extrinſeca nõ preſumatur. vt in.l.quicunq;.§.fi.ff.de publi.vbi dicit tex.ꝙ in ꝯtractu minoris nõ ꝓ̃ſumit̃ tutoris auctas interceſſiſſe niſi ꝓbet̃.ad idẽ tex.⁊ Bar.in.l.ſciendũ.ff.de v̾bo.obli.Inno.⁊ Egi.quos videt̃ ſequi Io.an. dicũt ꝙ aut fit cõtradictio ante iueſtiturã.⁊ abbas habet probare ꝯſenſũ capituli.aut poſt inueſtiturã ⁊ preſumit̃ ꝯſenſus niſi ꝓbet̃ ꝯ̃triũ.⁊ idẽ dicunt qñ opponit̃ ꝯtra procuratorez conſtitutũ ab abbate ꝙ nõ interuenit ꝯſenſus ꝯuentus. nam ante ſniam dicunt ꝙ onus probandi incũbit procuratori. ſecꝰ poſt ſniam.⁊ in hoc multũ inſtant. Do. an.diſtinguit latius Aut enim ſm̃ eũ in inſtrumẽto dicit̃ ꝙ cõuentus cõſenſerit.⁊ tunc ſtatur inſtrumento niſi ꝓbet̃ ꝯtrariũ.vt in.l.j.⁊ qȯ ibi no.C.ȯ fide iſtru.⁊ iure aſte fiſcalis.li.x.⁊ bonus tex.in.c.tertio loco de proba. Si vero in inſtrumẽto ſolũ fit mentio de ꝓ̃lato ⁊ ſi nõ negat̃ cõſenſus capituli ꝓ̃ſumit̃.vt dic̃ Cõpoſt. Si vero negat̃ aut ſumꝰ in actibꝰ in q̃bus ſufficit tacitus cõſenſus.⁊ ꝓ̃ſumit̃ ar.hic. Si vero requirit̃ expreſſus.⁊ tunc dicit ꝙ in actibus in q̃bꝰ ẽ dare quaſi poſſeſſionẽ ꝓ̃ſumendũ eſt ꝓ poſſeſſore ſi ſtat tanq̃ reus.adducit in ar.c.cũ veniſſet.de inſti.tñ ſi ſtat tanq̃ actor nõ ꝓ̃ſumit̃ ꝓ cõſenſu niſi poſſeſſio ſit antiqua.facit qȯ no.in.c.illud.de preſump. In alijs vero actibꝰ dicit ꝙ nõ ꝓ̃ſumit̃ ꝓ cõſenſu niſi forte factũ ſit antiquũ.iuxta no.in.c.ĩnotuit.de eo qui fur.ordi.rece.ꝑ Inno.ſ; certe hec dicta ſunt obſcura ⁊ nõ credo vſq;quaq; vera.nã vide tex.in cõtrariũ.in.c.j.s̃.e.vbi requirit̃ ſubſcriptio vt clare ꝓbetur ꝯſenſus.vt dicit glo.in.c.ij.e.ti.ad idẽ tex.no.in.c.j.de re.eccle.nõ alie.li.vj.vbi in alienatione facta ꝑ prelatũ ⁊ capitulũ nõ ꝓ̃ſumit̃ ꝙ tractatus interceſſerit.fortius ꝰ nõ debet preſumi expreſſus cõſenſus. Itẽ nõ facit d̾riam an cõtradicat̃ a ꝯuentu vel ab extraneo. vnde breuiter dicerẽ ꝙ aut ꝯuentus ꝯ̃dicit allegãdo ꝙ nunq̃ ꝯſenſerit.⁊ tũc in dubio puto ꝙ onꝰ ꝓbandi incũbit ꝓ̃lato.vt ſenſerũt doc.antiqui hic dũmodo cõtradicãt debito tpe.iuxta ea que dixi in.c.ij.s̃.e.⁊ ridiculũ eẽt dicere ꝯ̃trium.nã ſemꝑ ꝓ̃latꝰ diceret capitulũ cõſenſiſſe.⁊ difficilimũ eſſet probare contrariuz.ar. c.qm̃ contra.de proba.⁊.vj.q.ij.ſi tm̃.⁊.c.placuit Si vero cõtradicatur ab extraneo.⁊ tunc ſi ante executionẽ actus credo ꝙ onus probandi incumbit abbati etiam ſi ſit actus in quo ſufficit tacitus conſenſus.quia nõ debet abbas vagari cum iactura illius cuius intereſt.nam actus de ſe eſſet nullus ſi nõ interueniſſet conſenſus.ergo is cuius intereſt poteſt inſtare vt doceatur de ꝯſenſu.ar.in.c.cãm.de iudi.⁊ eius qȯ no.glo.in.c.j.de cle.li.vj.facit.l.pretor edixit.ff.de iniurijs.ſ; ſi nõ opponit̃ ꝓ̃ſumit̃ cõſenſus tacitus.⁊ ſic põt intelligi iſte tex.cum gl. ſed vbi requirit̃ ꝯſenſus expreſſus nũq̃ ego preſumerem ꝓ ꝯſenſu.q2 eſt ſolennitas extrinſeca q̃ nũq̃ preſumit̃.vt i iuribꝰ ꝑall̃.alȷ̃s iura fruſtra req̃ſiuiſſent ſcripturã in quibuſdã caſibꝰ.vt in.c.j.s̃.e.cuz ſi.⁊ per hoc obuiatur multis fraudibus que ĩ hoc poſſent euenire.

c **Cum apoſtolica.** Tenet donatio quã de ſolius dioceſani ꝯſenſu facit laicꝰ ecclie de decimis quas ab alia ecclia habet in feuduz ab antiquo.i.ante lateranẽſe cõciliũ. Due ſũt partes principales.primo cõſultatio.ſecundo reſponſio. ibi.taliter reſpondemꝰ. Prima ſubdiuidit̃.naz primo ponit ꝑtiũ cõpromiſſum.ſecũdo vnius partis allegationẽ.ibi.dicti monachi.tertio allegationez alterius ꝑtis.ibi a ꝯ̃rio.quarto conſultationem arbitrorũ.ibi.quia. Secũda pars principalis ſubdiuiditur.nam primo reſpondet cõſultationi.ſecundo ſoluit ⁊ corroborat cõtraria ibi.auctoritate.tertio reſponſionem corroborat.ibi.nam.quarto ſolutionem limitat.ibi.hoc autẽ. ¶ Nota primo.ibi cõpromiſiſſent.⁊c.ꝙ ſuꝑ decimis.⁊ ſic ſuꝑ iure ſpirituali poteſt fieri cõpromiſſum in arbitros nõ tamen laicos ſed in clericos.ad hoc.c.contingit.⁊.c. per tuas.de arbi.tranſactio tamẽ interuenire non poteſt.ſed compoſitio amicabilis ſic.vt in.c.ij.de tranſactio. ¶ Nota ſecũdo ibi.male detenta.iũcto fi.c.ꝙ licet decima fuerit laicis cõceſſa in feudũ.nihilominus dicit̃ ab eis male detineri. Et eſt rõ.nã decime debent̃ clericis propter officium diuinum vt in.c.tua.j.de deci.ſed cum laici diuina nõ exerceant male ⁊ ſine cauſa detinent̃ ab eis.poſſident tamen ſine peccato poſtq̃ habuerũt titulũ ab eccleſia.ſed cõceſſio facta fuit propter neceſſitatem eo tẽpore quo eccleſia opprimebat̃ ab infidelibus.de q̃ vide no.in.c.q̃uis.de deci. ¶ Nota tertio ibi auctoritate Hieronymi.ꝙ auctoritas ſanctoꝝ poteſt allegari in deciſionibus cauſarum.nam Hierony. non fuit papa.⁊ ſic nõ habuit poteſtatem legis cõdende.⁊ nihilominus eiꝰ auctoritas hic allegabat̃ nec a papa ſpernit̃.ſed ad debitum intellectũ ꝯfertur. Et ſume pro regula ꝙ vbi deficit auctoritas canonum licite recurrimꝰ ad auctoritates ſanctorũ. vide bonũ tex.⁊ glo.xx.di.in.c.j.⁊.c.fi.vide Inn. in.c.ne innitaris.de cõſtit̃. ¶ No.i verbo a ꝯtrario quattuor requiſita ad hoc vt teneat alienatio rei eccleſie. Primo dz interuenire tractatꝰ inter ꝓ̃latuz ⁊ caplm. Scḋo debz interuenire ꝯſenſus nedũ ꝓ̃lati ſ; etiã capli. Tertio ꝙ fiat ꝓ vtilitate ecclie. Quarto req̃rit̃ ſubſcriptio.⁊ h̾ vltimũ nõ ponit̃ h̾ ſ; in.c.ſe.⁊ in.c.j.s̃.e. ¶ No.ꝙ nõ ẽ ſeruãda tãta ſolẽnitas ĩ reuocatiõe ſeu acq̃ſitione quẽadmodũ in ipa alienatione.facit ad q̃onem quã tangã in.c.ſequenti.

Nota hic regulã ꝙ eccleſiaſtica poſſeſſa a laicis titu
lo legitimo pñt conferri alteri eccleſie ꝗ̃ ei ad quaꝫ
ꝑtinent interueniente cõſenſu ſoliꝰ epi. ¶ No. ibi
indirecte. daꝛ intelligi ꝙ arg. a cõtrario ſenſu ẽ vali
dum i iure. vnde papa hic arguit inducẽdo ſenſũ
cõtrariũ. ⁊ pondera illud verbũ indirecte. Ex quo
potes colligere ꝙ ſenſus ꝯrius ẽ ſubauditꝰ ⁊ inter-
ꝑtatus nõ aũt expreſſus. Facit ad q̃onem ꝙ ſi ſtatu
to caueꝛ vt ſtatuta loci debeãt intelligi plane abſ
ſubauditione ⁊ extraneo intellectu. qð tunc vacat.
ar. a ꝯrio ſenſu. de quo vide qð no. Bal. in. l. cõuẽ
ticulã. C. de epi. ⁊ cle. ⁊ Bar. in. l. omnes populi. ff
de iuſti. ⁊ iur. vbi format queſtionẽ. Nunquid i ſta
tuto habeat locũ argumẽtũ a ꝯrio ſenſu. Et dicitur
ꝙ nõ ſi expreſſus reſultat intellectꝰ cõtra ius cõe. q̃
ſtatutũ nõ corrigit ius cõmune niſi in caſu expſſo.
ꝟ Bal. i. d. l. cõuenticulã videꝛ ſentire cõtra. vñ diẽ
fuiſſe diſputatũ ⁊ determinatũ ꝑ Cy. ꝙ ſi ſtatuto ca
ueꝛ ꝙ femina ſuccedat patri maſculis nõ extãtibꝰ
ꝙ extantibus maſculis a cõtrario excludiꝛ femina
a ſucceſſione. ⁊ idẽ dicit tenuiſſe Dy. ꝑ. l. cum inter
. §. inter ſocerũ. ff. de pac. do. ⁊ reputo in mã illã. l.
valde notabilẽ in eo ꝙ probat ꝙ etiã in cõtractibuſ
habeat locũ argumentũ a ꝯrio. nam ꝯtrarius ſen-
ſus venit ex tacita mẽte diſponẽtium. ⁊ id qð tacite
agiꝛ haberi debet ꝓ expreſſo quo ad iuri effectum.
l. cũ quid. ff. ſi cer. peta. facit. c. ex ꝑte. ĩ. de ſpon. qð
ẽ bene no. Et de hoc argumẽto a ꝯtrario ſenſu an
⁊ quãdo ꝓcedat vide no. ꝑ Jo. an. ⁊ alios in. c. pu-
blicato. ſ̃. de elec. ⁊ in iuribꝰ. ſ̃. allegatis. ⁊ vide. c.
a nobis. de ſen. excõ. de iſto cõtrario ſenſu bonum
tex. in. c. j. de eta. ⁊ quali. li. vj. in glo. ij. ⁊ in. c. ſigni
ficaſti. de fo. compe. in glo. ¶ Ultimo arguo ꝑ iſtũ
tex. ꝙ etiã in alienatione rei eccleſie inferioris ꝗ̃ꝗ̃
collegiate debet interuenire ꝯſenſus capituli eccle
ſie cathedralis. Et ẽ ad hoc iſte tex. optimꝰ. naꝫ hic
nõ agebaꝛ de alienatione rei eccleſie cathedralis
ſed ſancti Stephani que erat collegiata inferior. et
nihilominꝰ allegabaꝛ illud. c. leonis. xij. q. ij. ſine
exceptione vbi requiriꝛ ꝯſenſus capituli. nec papa
hic dicit ꝙ illa auctoritas nõ habet locũ in alienati-
one rei eccleſie inferioris. ꝟ dicit ꝓcedere qñ aliena
tur res que poſſideꝛ ab eccleſia. ⁊ ſic expreſſe appro-
bat vt ille canõ habeat locũ i eccleſijs iferioribꝰ ꝟ tu
reſtringe vt dixi in. c. j. ſ̃. eo. ¶ Oppo. cõtra tex. vi-
detur eñi ꝙ cum iſte laicus haberet has decimas i
feudũ qð nõ potuit eas transferre ſine ꝯſenſu eccle
ſie ſancti Stephani ad quã ꝑtinebãt. q̃ nõ licet va-
ſallo alienare feudũ irrequiſito domino alſ cadit
a iure feudi. vt in. c. imꝑialem. in li. feudo. de ꝓhi.
feu. alie. ⁊ legiꝛ ⁊ no. in. c. que in eccleſiaꝝ. de ꝯſti.
Docto. vario modo rñdent ⁊ iudicio meo nõ bene
ſatiſfit tex. Ego puto tex. poſſe intelligi duobꝰ mo
dis. Primo ꝙ laicus vaſallus donabat alteri eccle-
ſie etiam in feudũ. vnde nõ deſinebat ipſe eẽ vaſal-
lus eccleſie ſancti Stephani. ſed prelatus eccľie do-
natarie efficiebaꝛ ſuus vaſallus. ⁊ hoc nõ eſt prohi
bitum a iure. q̃ nõ eſt proprie alienatio. nõ eñi cõ-
ditionẽ domini facit deteriorem cum acquirat ſibi
nouum vaſallum licet imediatum. vt no. in. d. c. q̃

in eccleſiarũ. ⁊ videꝛ expreſſum in li. feudoꝝ. in ti.
de capitulis coradi. c. j. Sed tunc ob. cõtrariũ qua
re hic requirebaꝛ conſenſus epi. dico ꝙ eſt ſpeciale
in iſtis ſpiritualibus. nam vt citius redeant ad ec-
cleſiam fuit ſtatutũ vt nõ poſſint iſti laici vaſalli de-
cimas in alios transferre maxime laicos. vt in. c. ꝓ
hibemus. ĩ. de deci. Secũdo põt intelligi ꝙ vaſallꝰ
iſte laicus deſinebat eẽ vaſallus ex tranſlatione in
aliena eccleſia. ⁊ hoc fuit admiſſum fauore eccleſie
vniuerſalis vt faciliꝰ iſta ſpũalia arriperenꝛ a ma-
nibus laicorũ. nam meliꝰ ẽ ⁊ honeſtiꝰ ꝙ alia eccleſia
poſſideat ꝗ̃ ꝙ ſtet in manibꝰ laicoꝝ. ꝓſertim cũ oẽs
eccleſie ſint vna eccleſia ⁊ membra eccleſie vniuer-
ſalis. xxiiij. q. j. loquiꝛ. ⁊. c. pudenda. ⁊. j. q. vij. no-
uatianus. ⁊ in. c. j. de ſum. tri. in. §. vna vero eſt.
¶ Ultimo hic queriꝛ de quibus decimis hꝫ locuꝫ
vel loquitur iſte tex. cum loquiꝛ in fine generaliter
nam videꝛ ob. c. ꝗ̃uis. ĩ. de deci. vbi diciꝛ ꝙ decime
nõ poſſunt laicis concedi etiam in feudum. So. in
tellige tex. cõmuniter de decimis cõceſſis ante illð
cõciliũ laterañ. nam olim vt eccleſia haberet auxili-
um a chriſtianis diſpẽſatiue ꝯceſſit vt laicis poſſint
decime infeudari. ꝟ poſtmodũ illud fuit reuocatuꝫ
vt deinceps nõ cõcederẽꝛ. ꝯceſſe tñ remanſerũt pe-
nes vaſallos. vnde etiam hodie laici ſine peccato
poſſident decimas quas habuerũt ab antiquo an-
te illud concilium ꝟ fuit habitũ illud cõciliuꝫ ꝓhibi-
tiuum. vt hic refert Jo. an. in concilio. lxxix. de q̃
tamẽ recurrendũ ad chronicã martinianã. ⁊ fuit fa
ctum tempore Alexãdri tertij qui vt ipſe refert fu-
it ſenenſis. ¶ Sed pulcherrimũ dubium ⁊ quoti-
dianũ quid ſi nõ poteſt probari ꝙ decime fuerunt
conceſſe ante illud cõciliũ. puta q̃ probationes nõ
extant propter longinquitateꝫ tẽporis. ſed laicꝰ poſ
ſedit tanto tempore qð de initio non eſt memoria.
nunquid eccleſia poſſit vendicare iſtas decimas. ⁊
videꝛ ꝙ ſic. q̃ habẽt intentionem fundataꝫ de iure
cõmuni. ĩ. de deci. per totũ. ergo niſi ꝓbeꝛ titulus
ex aduerſo debet obtinere. in. c. ad decimas. de re-
ſti. ſpoľ. li. vj. ⁊ in. c. cum eccleſia. de cã poſ. ⁊ ꝓprie.
Nec ob. preſcriptio q̃ laicus nõ põt preſcribere de
cimas cum eas poſſidere nõ poſſit. vt in. c. cauſam
de preſcrip. ⁊ hanc opi. poſt multa tenuit H hoſti.
⁊ Jo. mo. ⁊ Archi. i. c. ij. de deci. li. vj. Jo. an. tenet
cõtrariã opi. duobus tamẽ concurrentibus. ꝑmo
ꝙ iſte laicus poſſederit decimas tanto tꝑe tã̃ va-
ſallus. ⁊ ꝙ ſit fama ꝙ eas habuerit ante cõcilium. ⁊
cum hac opi. tranſeũt hic vt plurimũ doc. ſequẽ. et
ſatis eſt opi. equa. q̃ alſ propter difficultatẽ ꝓban
di ſepe laicus ꝑuareꝛ iure ſuo. No. tamẽ bñ ꝙ ſim-
plex detentio etiaꝫ per tempus de cuius initio nõ
exiſtit memoria nõ habet vim tituli quo ad laicos
de quo vide plene per Jo. an. in ſimili queſtiõe. in
c. iij. de preben. li. vj. ¶ In glo. in. v̈. cleri. nota ex
glo. ꝙ appellatione cleri intelligiꝛ qñ capitulũ dũ
taxat eccľie cathedralis ſic in ſili appellatione eccle-
ſie. vt in. c. cum clerici. de v̈bo. ſig. ¶ Nota ſecũdo
ex glo. ꝙ in alienatione rei inferioris epũs ꝓſtat re
gulariter auctoritatẽ non aũt alienat ipſe. qð ego
intelligo niſi epũs ꝓ neceſſitate eccľie vellet rẽ eccľie

inferioris alienare. vt ꝓbaꝶ in. c. j. de rebꝰ eccł. non
alie. li. vj. ⁊ facit iſte tex. in ar. cũ allegaꝶ auctoritas
leonis in iſta alienatione rei inferioris. ¶ In gl. in
ꝟ. ꝯſenſu ibi requiſiſti. ſed vt dicit Jo. an. ibi etiam
ꝓbatur ꝯ̃rium. ⁊ ideo hoc decernendũ ẽ ex circum
ſtantijs. Et no. ex iſto tex. ꝙ in materia indifferẽti
appellatione epi intelligimꝰ de ſolo epo. Ex quo po
teſt argui ꝙ ſi ptãs doctorandi ex priuilegio datur
epo nõ intelligitur ꝙ habeat conſenſum vel cõſiliũ
capituli. quod no.

Vanuper. Non põt eps ſine cõ
ſenſu capituli conce-
dere eccleſias alijs eccleſijs etiaꝫ ſi habeat
iuſpatronatus in eccleſijs cõceſſis. Cõis diuiſio. ſe
cũda ibi. alterꝰ. ¶ No. õmo ibi epo vel electo. ꝙ ele
ctus in epm ⁊ cõfirmatus nõ poteſt dici eps. qꝛ ſo
lum aſſumit nomẽ epi in ꝯſecratione. vt. ſ. de auc.
⁊ vſu. pal. in. c. niſi. ⁊ in. c. ꝙ ſicut. de elec. ¶ Et no.
ꝙ electus ⁊ ꝯfirmatus appellaꝶ electus. nã hic loqui
tur tex. de cõfirmato. qꝛ ſolũ electꝰ nõ poteſt diſpo-
nere de rebus eccłie etiã de ꝯſenſu capituli. vt in. c.
noſti. de elec. ⁊ in. c. auaricie. co. ti. li. vj. Et ideꝫ dic
hodie in iſtis ꝓuiſis per papã. nam prouiſio pape
habet vim electionis ⁊ prouiſionis. ad hoc qđ no.
in. c. cum olim. de cã poſ. ⁊ ꝓpric. Ex quo no. ꝙ ꝓ-
uiſus per papã in epatu debet ante ꝯſecrationẽ vo
cari electus. nũquid autẽ poſſit dici pontifex. vide
glo. in cle. j. de bapti. ¶ Nota ſecũdo ibi aſſumatur
de ipa. ꝙ archidiaconꝰ debet eligi ð capitulo eccłie
cathedralis. ſed Hoſti. ⁊ bene intelligit tex. de con-
ſuetudine alś poſſet eligi vndecũqꝫ. ad hoc qđ no.
in. c. cum inter canonicos. de elec. Et nota bñ hũc
tex. ſm iſtũ intellectuꝫ ꝙ põt induci conſuetudo ꝙ
archidiaconus eligaꝶ ſolũ de capitulo eccłie cathe-
dralis. facit in ſimili. c. abbate. j. de ꝟbo. ſig. ⁊. c. cũ
dilectus de cõſue. vel forte vt dicit Hoſt. hic erat cõ
ſuetudo vt archidiaconus deberet eſſe canonicꝰ. ⁊
vide latius hic ꝑ Hoſti. ¶ Nota ibi cenobijs ꝙ mo
naſteriũ põt appellari cenobiũ. ⁊ diciꝶ a cenon gre-
ce qđ ẽ latine cõe. qꝛ religioſi ibi cõiter viuũt. vñ ſꝫ
ethymologiã vocabuli ꝑt dici cenobiũ ois locꝰ i q̃
cõiꝶ pl̃es viuũt ſic etiã appellaꝶ cõuentꝰ. qꝛ ibidẽ cõ-
ueniũt vt i. c. j. xv. di. ¶ No. ibi tractatu. ꝙ i alienatio
ne rei eccłiaſtice nõ requiruntꝶ tres tractatꝰ vt pleri
qꝫ obſeruant. ſed ſufficit vnicꝰ ſolẽnis ⁊ diligẽs. qđ
hic tenẽt cõmuniter doc. ⁊ vide tex. cũ glo. in. c. j. ð
rebus eccłe. nõ alie. li. vj. ⁊ de hoc tractatu ⁊ eiꝰ for-
ma vide in ſpecu. de loca. §. ſequiꝶ. ꝟ. ⁊ ſcias. ¶ No
ta ꝙ eccleſia diciꝶ alienari cum cõcediꝶ alteri eccle-
ſie in ꝑpetuum. nam quaſi capite diminuiꝶ cũ non
gaudeat ꝓprio rectore ſed alteri ſubijciꝶ. ⁊ in hac
alienatione ſeu conceſſione requiruntꝶ ſolẽnitates
requiſite in alienatione cuiuſqꝫ rei eccleſiaſtice.
¶ No. ibi perpetuas. ꝙ conceſſio eccleſie ad tempus
nõ pertinet ad alienationem. ⁊ videꝶ hic tex. a con
trario ꝙ cõceſſionem temporalem de rebus eccłie
poteſt ſolus eps facere. ⁊ docto. hic expreſſe tenent
ꝙ donationẽ fructuũ temporalẽ poteſt eps facere
ſine cõſenſu capituli. Non ob. xij. q. j. c. eps. qꝛ ibi
fraudabant eccleſiã. Nec ob. c. ea noſciꝶ. ſ. e. qꝛ ibi
loquitur in conceſſione rerũ ſpiritualium vbi exi-
gitur maior examinatio. ita dicũt cõiter doct. h. qđ
dictum nõ eſt indiſtincte verum. nã videꝶ contra. c.
nouit. ⁊. c. quãto. ſ. eo. vbi eps ſine cõſenſu capitu
li cõcedit eccleſiam ad tempus. ⁊ ideo dic ꝙ iſte tex.
ꝓbat ſolũ ꝙ conceſſionẽ temporalẽ de eccleſia põt
facere ſolus prelatus maxime de eccłia minori. vt
dixi in. c. nouit. vnde ſi cõfert eccleſiam in titulum.
nõ eſt neceſſe ſeruare ſolennitatem requiſitaꝫ i alie
natione. ſecus ſi eam cõcedit alteri eccleſie in ꝓprie
tatem. ⁊ hoc ſolum probat iſte tex. ſed circa cõceſſio
nem fructuum dic melius vt dixi in. c. ij. ſ. eo. ad. c
ea noſcitur qđ videꝶ contra. c. nouit. dic ꝙ loquiꝶ
quãdo p̃ſentatio ſeu collatio pertinet ad collegiuꝫ
tunc eni nõ poteſt ſolus prelatus cõcedere eccłiam
etiã in titulũ ſine cõſenſu collegij. ſed. c. nouit. loq-
tur in collatione beneficioꝝ que de iure ꝑtinent ad
epm. ¶ In glo. in verbo tractatu ibi dicat ꝙ ſibi vi
detur. nota glo. iuncto tex. pro ſignificato huiꝰ ver
bi tractatus. nõ enim requirit deliberatum conſen
ſum ſed quandã diſcuſſionem ⁊ indaginem circa
rem diſponendã in futurũ. vnde tex. ponit tracta-
tũ ⁊ conſenſum vt diuerſa. nam primo ſit diſcuſſio
vtrũ magis expediat alienare vnam rẽ q̃ꝫ alteram
vel vtrum poſſit ſubueniri eccleſie ſine alienatione
⁊ poſt tractatum peruenitꝶ ad ipſam alienationem
in qua preſtatur cõſenſus. qđ no. ꝓ ſtatutis puniẽ
tibus facientes tractatũ ſuper aliqua re. dicuntur
eni tractaſſe licet delictũ nõ ꝑfecerint. ¶ In ea. gl.
ibi ⁊ de imobilibus. no. glo. vſqꝫ ad fi. ꝙ bona imo
bilia ⁊ mobilia precioſa que ſeruari poſſunt cõpa-
rantur quo ad ſolennitatem adhibendam ad eoꝝ
alienationem. ⁊ vide glo. in. c. j. de rebus eccłe. nõ
alie. li. vj. ⁊ in. c. is cui. de elec. li. vj. ¶ Sꝫ extra gl.
queriꝶ quid ſi alienatio fiat in caſu nõ licito p̃cedit
tamẽ tractatus ⁊ cõſenſus capituli ⁊ ſeruaꝶ ſolẽni-
tas. dicit Hoſti. ꝙ alienatio ẽ irrita. pro hoc tex. ibi
irrita erit. ⁊c. vnde nõ eſt opus petere reſtitutionẽ
in integrũ. qꝛ ſubuenitur eccleſie ipſo iure. ſecꝰ di-
cit vbi alienatio tenet. naꝫ tunc ſi eccleſia lediꝶ opꝰ
eſt petere reſtitutionẽ in integrum. vt in. c. j. de in
integ. reſti. Quidaꝫ alij voluerũt vt alienatio ſem-
per teneat dũmodo ſerueꝶ ſolennitas. de qua hic ⁊
in. d. c. ſine exceptione. xij. q. ij. quaſi velit vt ꝟbuꝫ
irrita referaꝶ ad ſolennitateꝫ omiſſam. Sꝫ tu tene
ꝙ ad hoc vt teneat alienatio rei eccleſie neceſſario
requiruntꝶ duo. Primo vt ſerueꝶ ſolẽnitas de qua
hic ⁊ in. d. c. ſine exceptione. nec ẽ opus ſeruare ſo-
lennitatem introductã a iure ciuili. de qua in auc.
hoc ius porrectũ. C. de ſac. ſanc. eccłe. canonizata.
x. q. iij. hoc ius porrectũ. qꝛ vt notanter dicũt Inn.
⁊ glo. in. c. j. de rebus eccłe. nõ alie. li. vj. nõ potuit
ius ciuile adijcere ſolennitatem ad ius canonicum
ideo cõcludiꝶ ibi ꝙ nõ eſt neceſſarium decretuꝫ iu-
dicis. ſufficit ergo ſolẽnitas requiſita a canonibus
de q̃ hic. ⁊ i. d. c. ſine exceptione. ⁊ ſi hec ſolennitas
nõ obſeruatur. corruit ipſo facto alienatio. vt ẽ hic
tex. ⁊ in. d. c. j. ⁊ in. d. c. ſine exceptione. Secũdo re
quiritur vt fiat in caſu licito alś nõ tenet. tex. eſt bo
nus in. d. cle. j. de rebus eccłe. nõ alie. facit tex. i. d.

c.j.⁊ in.c.que in eccleſiarum.de conſti. inducendo ꝓut ibi dixi.habes glo.ordinariā.i.c.j.de in integ. reſti.licet glo.Jo.ſenſerit cōtrariū.in.d.c.ſine exceptione.⁊ in ſūma.ſed Cal. tenet primū in.d.c.j.⁊ ſequunt̄ cōiter ibi doc.⁊ ꝓbat̄ in iurib⁹ ꝑallegꝫ. Qui aūt ſint caſus liciti in quib⁹ pōt fieri alienatio.vide bonā glo.xij.q.ij.in ſumma. Si autē alienatio fit i caſu licito puta ꝓ debito eccleſie ⁊ ſeruat̄ ſolēnitas q̄ preceſſit tractatus ſi eccleſia enormiter ledit̄ i cōtractu pōt petere in integꝝ reſtitutionē. vt in.c.ad noſtrā.j.de re.eccle.nō alie.⁊ in.c.j.⁊.ij.de in integ. reſti.li.vj. Ultimo ſcias ꝙ h̄ cadit no.q.verū ſolus prelatus poſſit repudiare legatū factū eccleſie maxime de rebus imobilib⁹.⁊ videt̄ ꝙ nō.q̄ incōtinēti etiā eccleſie ignoranti fuit acquiſitū dn̄ium rei legate.l.cum pater.§.ſurdo.ff.de le.ij.l.a titio.ff.de fur.ḡ prelatus nō pōt alienare.q̄ alienaret rē queſitā eccleſie.⁊ de hoc videt̄ caſus multū no.in ſimili in.l.magis.§.fundus.ff.de rebus coꝝ.vbi dicit tex.ꝙ pupillus nō pōt repudiare funduꝫ ſibi legatū cū nō poſſit alienare rem ſuā.videt̄ ḡ ꝙ ex repudiatione ſequat̄ alienatio.ſ hoc nō obſtante ꝯriuꝫ ꝯſuluit Fred.ꝯſilio.ix.mouet̄ principaliter.q̄ dominiū nō eſt vere acquiſitū eccleſie ante acceptationē legati.vn̄ repudiando poti⁹ nō acq̄rit q̄ꝫ ꝙ alienat ſ in nō acquirendo nō requirit̄ ſolēnitas.pro hoc facit.c.ſ̄.ꝓxi.vbi ſolēnitas requirit̄ cū alienat̄ res que poſſidet̄ ab eccleſia.⁊ non ē par eadēq̄ rō nō lucra cap̄e ⁊ queſita ꝑdere.l.ſi ſponſus.in.§.ſi maritus.ff.de dona.inter vi.⁊ vxo. Sꝫ ad.§.fundus qui multū vrget ſpecifice nō r̄ndet.ſ tenendo cōcluſionē ſuaꝫ que ſatis pōt ſuſtentari pōt dici ꝙ loquit̄ in pupillo q̄ nō habuit adminiſtrationē rerū ſuaꝝ.ſecus in p̄lato.vnde queādmodū tutor tenetur ſi potuit acquirere pupillo ⁊ non acq̄ſiuit.l.quicq̄d.C.arbi.tute.ita ⁊ p̄latus.vt ē bo.tex.cum gl.xij.q.iij.in.c.ij.⁊ ꝓ hoc allego primo glo.xvj.q.vi.in.§.fi.que dicit ꝙ in acq̄rendis p̄lat⁹ pōt facere ꝯditionē eccleſie deteriorē.idē dicit Inno.in.c.ij.de dona.ad idē.c.q̄m.de deci.vbi ſolus prelat⁹ donat decimas noualiū que oriunt̄ infra dioceſim ſuam ex quo nō ſūt acquiſite certe eccl̄ie.ſed vt dixi ſi p̄latus ſine cā repudiauit pōt cōpelli vt ſatiſfaciat eccleſie de ſuo.poſſet tn̄ in cōtrariū adduci.l.q̄ actionē habet.ff.de re.iu.vbi dicit tex.ꝙ habēs actionem ad rem videt̄ habere ipſam rem.ergo ſicͭ prelat⁹ nō pōt alienare ſol⁹ rē.ita nec ipaꝫ actionē.ſed pōt r̄nderi ꝑ.c.p̄cedēs.fateor tn̄ ꝙ caſus dubi⁹ eſt.

p **Aſtoralis.** Epſ parochiales eccleſias vel obuētiōes ipſaꝝ etiā de ꝯſenſu patroni ſine conſenſu capituli ſui monaſterio cōferre non pōt. Cōis diuiſio.ſecūda ibi.ad q̄d. ¶ Nota primo ꝙ diuiſio parochiarū fuit facta auctē Dionyſij pape. vnde primo parochie nō erāt diſtincte.ſed ſacerdotes ſimt̄ regebāt populū.⁊ de hac diuiſione vide tex.xiij.q.j.c.j.⁊ ita in primitiua eccleſia erat in ep̄atib⁹.de q̄ vide q̄d no.in.c.cum cām.de ꝓba.⁊ ꝑ Inno.in.c.cōſtitut⁹.de appel.⁊ vide tex.ix.di.c.j. ¶ No.ſecundo ⁊ tene menti tex.ꝙ eccleſia parochialis fundat̄ intentionē ſuā de iure cōi ſup oībus obuentionibus ſpūalibus ꝯtingentib⁹ infra parochiā ſuā.vt patꝫ ibi ſingulariū parochialiū ꝓuentus.⁊c̄. Ex quo infert̄ ſm̄ Hoſt.⁊ b̄n ꝙ oēs decime ⁊ oblationes que fiunt de parochia cedūt eccleſie parochiali. Ex quo infero ego ꝙ ſi capella eēt infra parochiā alicuius eccleſie.oblationes ibi facte no cedūt capelle ſ eccleſie parochiali.adduco tex.ꝑ locū a ſpeciali.in.c.ad audientiā.el.j.j.de eccle.edi. Infert etiā do.An.ꝙ ſi fit oblatio imagini depicte in muro alicui⁹ parochie ꝙ tales oblationes cedūt eccleſie parochiali.⁊ ita no.j.ſup rubrica de parochi.⁊ ita ſepe in facto iterrogatus r̄ndi.⁊ vt dixi bene facit tex.in.d.c.ad audientiā.⁊ q̄d ibi dicam.nā ſi oblationes facte capelle ſeu altari cedūt eccleſie parochiali ⁊ nō p̄ſbytero capelle fortius oblationes facte imagini que ē depicta in muro priuato.nam laicus nō eſt capax hoꝝ iuriū ſpūalium.nec fiunt domui priuate.ſ ob reuerentiā dei ad cultū diuinū. Adminiſtrationeꝫ aūt hoꝝ ſpūaliū habet p̄ſbr̄ parochie infra parochiam ſuā.vt hic ⁊ in.d.c.ad audientiam.q̄d bene no.q̄ quotidie de facto accidit. Et per h̄ etiaꝫ dici poteſt ꝙ ſi celebranti infra eccleſiam alterius fiunt oblationes.ꝙ tales oblationes cedūt rectori eccl̄ie ⁊ nō celebranti.ꝓ hoc facit.c.requiſiſti.j.de teſta.vbi relictū factū ep̄o ab extraneo videt̄ factū contēplatione eccleſie.ita oblationes facte celebranti vident̄ facte intuitu eccl̄ie.nā oblationes faciūt parochiani ꝓpter onera ſacramētoruꝫ.de cōſe.di.j.oīs chriſtianus cū glo.⁊ vide q̄d no.j.de parochi.ſup rubrica. ¶ Nota vlterius ⁊ tene menti iſtum tex.ꝙ ep̄s cū cōſenſu capituli ſui pōt imponere penſionē eccleſie abundanti ſoluendā ad ſuſtentandā vitam religioſorum.⁊ ſic habes ꝙ nō ſolū papa ſ etiā ep̄s pōt imponere penſionē eccleſie.⁊ intellige q̄n detracta penſione eccleſia pōt congrue viuere.alſ aūt nō habet diſcooperire vnum altare vt aliud cooperiat̄.vt in.c.cū cauſam.de p̄ben.⁊ vide q̄d dixi in.c.extirpande.in fi.co.ti.vbi bon⁹ tex. ¶ In gl.in verbo cōſtitutione in fi.cōcluſio ḡ glo.ē.lꝫ multum videat̄ dubitaſſe ꝙ quinquageſimā ſeu centeſimā poteſt ep̄s ꝯferre abſq̄ cōſenſu capituli ſui.⁊ intellige in caſu.c.apoſtolice.j.de donat̄.nā ſi vult monaſteriū cōſtruere de nouo vel eccleſiā ſecularē facere religioſam.ꝑmittit̄ ei a iure vt poſſit ꝓ dote donare quinquageſimā partē ſuoꝝ redditⁿuꝫ. Si vero eccleſiā ante cōſtructā vult magnificare ꝓ ſuis ſepulturis.tūc pōt donare centeſimā portioneꝫ ⁊ hec lr̄a facit ꝓ opi.glo.nā exceptio dꝫ eē de regula.vt no.ſup rubrica de reg.iur.li.vj.vnde cuꝫ papa faciat hic regulam vt ep̄s nō poſſit quinquageſimam donare de rebus eccleſie ſine voluntate capituli ſui.⁊ excipiat donationē iſtius quinquageſime vel centeſime.ergo hec donatio poteſt fieri ſine conſenſu ipſius capituli.⁊ hanc opi.tenuit Hoſt.h.⁊ in ſumma eo.§.fi.ne quis decipiat̄ auctē iuris.xxiij.q.iij.qui peccat. Et abbas pro cōcordia opi.⁊ iuriuꝫ de quibus in gl.diſtinguit ꝙ aut ep̄s vult de nouo conſtruere eccleſiam vel eam reformare monaſticis regulis.⁊ debꝫ habere ꝯſenſū capituli.

ꝑ hoc videtur tex.xij.q.ij.i.c.ſi eꝑs. aut eccliã iã
cõſtructã ꝑ ſe vult dotare ⁊ tũc ꝑt ſine ꝯſenſu capli.
⁊ ita loquitur hic ⁊ in.c.bone rei.nam hoc caſu eꝑs
eſt obligatus ex quo eccleſiam cõſtruxit.vt in.c.ꝙ
ſicut.j.de eccle.edifi.⁊ intellige quãdo eꝑs conſtru
xit prius cum cõſenſu capituli.qꝛ tũc obligatio ē oꝛ
ta reſpectu vtriuſqꝫ.hec opi.placet Jo.an.⁊ cõmu
niter docto.ſc.Et rõ huius diſtinctionis eſt. qꝛ in
hoc vltimo caſu alienatio eſt neceſſaria.ideo nõ eſt
neceſſe ſeruare aliam ſolẽnitatem.ſed in primo ca-
ſu alienatio eſt voluntaria cum non ſit ad huc oꝛta
aliqua obligatio. ¶ Et ex hoc collige ꝙ vbi eminet
alienatio ex neceſſitate iuris non eſt ſeruanda ſo-
lennitas.ſecus vbi eſt volũtaria licet emineat pro-
pter neceſſitatem hominũ.nam hic loquit̃ tex.de
alienatione propt̃ neceſſitatẽ religioſoꝛum. ſed qꝛ
eſt voluntaria quo ad eꝑm requirit̃ ꝯſenſus capi-
tuli. ¶ Sed dubitatur extra glo.nunquid eꝑs poſ
ſit donare illam centeſimã vel quinquageſimã de
rebus eccleſie inferioꝛis.⁊ maxime qñ vult magni-
ficare eccleſiam pro ſepulturis ſuis.tenet hꝰ Inno.
ꝙ nõ.qꝛ iura loquũtur de redditibus epi. vt in.d.
c.bone.⁊.i.d.c.apoſtolice.Pe.cõſuluit cõtrarium
in auinione.vt refert abbas in qõne facti.Sed di-
cit Egidiꝰ ꝙ hoc videtur ſibi extraneũ.iſte tex.opti
me facit ꝓ opi.Pe.nam hic querebatur de alienati
one rei inferioꝛis eccleſie.⁊ papa excipit caſum do
nationis quinquageſime.ergo illam poteſt facere
ſine cõſenſu capituli ſui.ſed qꝛ iura de hac materia
loquẽtia ſemper faciunt mentionẽ de redditibꝰ epi
nõ extendentur iura illa per hanc generalitatẽ.⁊
exceptio hic poſita intelligit̃ generaliter vt illã do
nationem de redditibus ſuis poſſit facere ſine con
ſenſu ſui capituli.⁊c.

e **Si membra.** Ad cõcilia pro-
uincialia voca-
ri debẽt ⁊ admitti cathedraliũ eccleſiarũ ca
pitula.Prima ꝑs ponit querelam. ſecũda ꝓuidet.
ibi.viſuz. ¶ Nota primo ꝙ clerici inferioꝛes neceſ
ſario nõ vocantur ad cõciliũ prouinciale.nam hic
ſtatuit̃ ſpeciale in capitulis eccleſiaꝝ cathedralium
ꝗnimo Inno.multũ vacillat in.c.graue.de prebẽ.
nunquid de neceſſitate iſta capitula ſint vocanda
ad cõcilium ꝓuinciale.ſed ego tenui ꝙ ſic.⁊ allega-
ui hunc tex.qui optime probat.vt patet ꝑ verbum
debeant qḋ regularit̃ eſt neceſſitatiuũ.vt dicit gl.
no.in cle.attendentes.de ſta.reg.ſed pondera be-
ne iſtum tex.qui non ponderatur in hoc ab aliquo
ꝙ iſta capitula ſolum admittant̃ ad tractatũ.nõ di
cit ad iudicandũ vel ad decidendum.vnde puto ꝙ
ſoli epi in hoc cõcilio ſint iudices. imo dubitat̃ de
ſuffraganeis vt ſint potius aſſeſſoꝛes ⁊ archieꝑus
ſolus iudex.de quo dic vt no.Inno.in.c.graue.⁊
ibi dixi.Et nõ ſine miniſterio tex.dicit hic ꝙ debẽt
inuitari.nam ſi neceſſario cõcurrerent ad diſponẽ
dum nõ ſolum inuitarentur ſed compellerent̃ ad
veniendũ ſicut cõpellunt̃ epi.vt probat̃ in.c.ſi eꝑs
⁊.c.placuit.xviij.di.Et nota iſtam cõſiderationẽ
qꝛ multũ valet ad perſcrutandũ nũquid clerici exi-
ſtentes in concilio generali admittantur ſolum ad
tractatum an admittantur ad decidendũ.⁊ debe-
ant compelli ad veniendum. ¶ Nota ibi procura-
toꝛes coꝛum.ꝙ capitula poſſunt comparere in con
cilio per procuratoꝛes. ⁊ hoc ideo. qꝛ de facili non
poſſunt per ſe comparere.alij vero qui neceſſario
debent intereſſe ⁊ nõ detinent̃ aliquo impedimen
to debent comparere ꝑſonaliter ⁊ nõ ꝑ ꝓcuratoꝛes
niſi in caſu neceſſitatis.vt probat̃ in.d.c.ſi eꝑs.⁊.c
placuit.Et ſic no.ꝙ ex cauſa poteſt quis cõparere
in cõcilio ꝑ procuratoꝛem.⁊ probat̃ in.c.ad apoſto
lice.de re iudi.lib.vj.Et qui debeant intereſſe in
iſto concilio prouinciali.⁊ qui in ſinodo epali.viḋ
per Inno.in.d.c.graue. ¶ Nota vltimo ibi maxi-
me ꝙ etiam in negocijs nõ contingentibus capitu
la debent admitti ad tractatũ concilij.⁊ nota ſemꝑ
glo.ſi.hic.qꝛ ponit tres caſus in quibus laicus ad-
mittitur ad cõcilia generalia.Primus caſus ſi ſpe-
cialiter inuitentur.⁊ ſic intellige glo.c.hadrianus.
⁊ nota bene ꝙ ex hoc poteris ſoluere ꝯtrariũ mul
toꝛum iuriũ.in quibus legit̃ laicũ fuiſſe admiſſum
ad cõciliũ.vt intelligatur ꝙ ſpecialiter fuerint inui-
tati nõ de neceſſitate.Secũdꝰ caſus ſi tractat̃ cauſa
fidei.Tertius ſi tractat̃ de cã matrimoniali.qꝛ mři-
moniũ tangit eos.Et ex hoc vltimo caſu poſſes eli
cere regulã generalem.ꝙ vbicũqꝫ in cõcilio tracta-
rent̃ negocia tangentia ip̄os laicos poterũt laici in
tereſſe concilio.Sed aduerte qꝛ Jo.an.multum re
ſtringit hoc dictum.dicit eñ ꝙ in iſtis caſibus exce
ptis laici admittunt̃ vt audiant nõ vt iudicent vel
doceant.arg.lxij.di.docendus.Item tenet ꝙ i iſtꝭ
caſibus nõ ſit neceſſe vocare laicos cum poſſint ſta
tuta cõcilij eis intimari in predicationibus.⁊ dic̃ ꝙ
qñ tractantur negocia eccleſie vel coꝛrectiones cle-
ricoꝛũ debent laici excludi.argu.in.c.maſſana.ḋ
elec.⁊ in extrauagan.Bonifacij.viij.non debet.
que verba ſemper no.in practica.Et inquantũ di-
cit Jo.an.ꝙ debent admitti vt audiãt.credo ꝙ ad-
mittantur vt conſulant.⁊ vt materiam tractent ma
xime qñ ſunt periti.hoc videt̃ probari.xxxj.q.vj.i
c.ad ſedẽ.vbi papa vocauit iuriſtas laicos ⁊ cano-
niſtas ad defenſionem iurium ſuꝑ illo puncto non
tñ vt audirent.ſed vt cõſulerẽt.ad idẽ tex.pulcher
in.c.ad apoſtolice.de re iudi.li.vj.vbi papa polli-
cebatur ſe vocaturum ad ꝯcilium reges ⁊ ꝑ̃ncipes
ſeculares ⁊ eccleſiaſticas ꝑſonas vt cum conſilio cõ
cilij diſponeret.vocat ḡ laicos vt ꝯſulant.nec ꝓ nũc
vlterius me extendo dicet̃ plenꝰ in diſputatione.

¶ De his q̃ fiunt a maioꝛe pͭte capituli. Rͥca.

¶ Continuatur ad precedẽtia hoc oꝛdine. Supra
viſum eſt de his que fiunt a prelato ⁊ capitulo ſed
quia quedam pertinent ad capitulum tñ in quibꝰ
peragendis ſepe diſcoꝛdant ⁊ dubitari poteſt q̇d
iuris merito ſubijcitur hec rubꝛica.Et nota ex hac
continuatione diuerſitatem tituloꝛum ꝙ appellati-
one capituli non pꝛopꝛie compꝛehendit̃ pꝛelatus.
de quo vide qḋ plenius dixi in.c.poſt electionẽ.de
conceſ.preben.merito ſequit̃ nigrum.

Cum in cunctis. Or dianō maioris ptīs capituli p̄ ꝯdictionē ⁊ appellationē minoris ptīs nil rōnabile oppoēntis impediri nō debet. h. d. vel clarius ſic. In vniuerſitatibus eccleſiaſticis p̄ualet regularit̄ qḋ fit a maiori parte niſi minor pars rōnabiliter ꝯdicat. Et primo ponit factuȝ reprehenſibile. ſcḋo ꝓuidet p̄ ſtatutū. ibi. quo circa. ¶ No. primo ibi. pluribꝰ ⁊ ſaniorībꝰ. q̄ verba iteꝝ in tex. repetunt̄ ꝙ duo requirunt̄ ad hoc vt valeat geſtū in capitulo. Primo ꝙ maior ps decreuerit. Scḋo ꝙ illa maior ps ſit ſanior. ſ. reſpectu cōſilij ⁊ materie ſubiecte. de quo viḋ qḋ no. in. c. eccleſie. el. ij. ſ̄. de elec. ¶ No. ibi. fratribus. ꝙ canonici ⁊ oēs collegiati pñt dici fratres. ⁊ olim oēs chriſtiani appellabant̄ fratres. qꝛ propter lauacrū regenerationis. ſ. baptiſmatis oīs habēt vnū patrem. ſ. deum. ſunt ergo fratres in chriſto. xj. q. iij. ad menſam. ⁊ vſq̧ ad tēpus cōcilij niceni oēs chriſtiani appellabant̄ fratres vel diſcipuli. ab illo cōcilio citra dicti ſunt chriſtiani. vt ē tex. cū glo. in. c. ij. xxij. di. ⁊ le. ⁊ no. in actibus apoſtolorum. Tertio no. ibi. nō taȝ de rōne q̄ȝ de propria voluntate. ⁊c. ſignificatū horū v̄boꝝ cōmitto h̄ tue ꝓprie voluntati. denotant eni ꝓpriam voluntatē abſolutā ⁊ liberā nō regulatā rōne. iō nō poſſet peti reductio ad arbitriū boni viri. Et facit ꝓ ſtatuto ſcholarium quo cauet̄ ꝙ rector in examine nō teneat̄ aliquid ſoluere collegio niſi ꝓut ꝓceſſerit de ſua propria voluntate. facit tex. in. l. fideicōmiſſa. §. q̄ȝq̄ȝ. ḋ leg. iij. ⁊ qḋ no. Bar. in extrauagā. ad reprimēdā. ¶ Nota ibi obiectū fuerit ⁊ oſtenſū. ꝙ ad impediēdā ordinationē maioris ptīs nō ſufficit aliq̄d rōnabile opponere. ſ̄ oportet ꝙ obiectū oſtendat̄ ⁊ probetur. Et ex hoc no. a ꝯrio ꝙ nō ſemp̄ valet ordinatio maioris ptīs. nam vnus ſolus poſſet rōne motus impedire ordinationē totius vniuerſitatis et appellare poteſt ſi opus ē. ⁊ p̄ ſuperiorē illam ordinationē retractari facere. ad hoc. xxxj. di. in. c. nicena. ¶ Nota ibi appellatione remota ꝙ ſola appellatio interpoſita in vniuerſitate p̄ minorē ptē nō impedit ordinationē maioris ptīs. valet tm̄ appellatio in effectu ſi eſt rōnabilis. qꝛ ꝓbata rōne appellandi caſſabit̄ diſpoſitū p̄ maiorē ptē. ¶ Nota ibi eccleſie ſue cōſuc. ⁊c. ꝙ canonici ſeu vniuerſitas pñt ex cā tollere ꝯſuetudinē eccleſie etiam iuratā. ⁊ in hoc tene menti iſtū tex. ⁊ vide glo. no. in. c. in his. xj. di. ⁊ idē dicit Jo. an. hic in ſtatuto vt iuramentuȝ q̄ ſingulares firmāt ſtatuta collegij vrgeat duntaxat remanentibus ſtatutis ſed eis ſublatis p̄ vniuerſitatem tollit̄ iuramentū quaſi iuramētū liget ſinglos ſingulariter ꝯuenientes. ſecus aūt ſi ꝯueniunt collegialiter tollendo ſtatuta. ⁊ hoc verbuȝ no. ⁊ vide qḋ plene dixi in. c. dilecto. ſ̄. de p̄ben. vide tm̄ in h̄ glo. valde no. in. c. cū nō deceat. de elec. li. vj. q̄ dicꝫ ꝙ ſi ſupior tollit ſtatutū vniuerſitatis iuratū nō faciendo mentionē de iuramēto tenent̄ nihilominꝰ illi de vniuerſitate ad obſeruantiā iuramenti ex q̄ iuramētū ē tale qḋ pōt ſeruari ſine pctō vtputa cōcernēs cōmodū ſinguloꝝ. ⁊ h̄ iō. qꝛ in dubio nō ē p̄ſumendū ſupiorē voluiſſe tollere iuramentū ⁊ eſt vnū dictū ſatis mirabile vt ſtatuto ſublato remaneat iuramentū ei acceſſoriū. ſed vide motiua p̄dicta in glo. ¶ Vlterius no. ex eo verbo ſm̄ cōem intellectū ꝙ nō valet cōſuetudo capituli etiam iurata diſponens vt oēs de capitulo debeant ꝯcordare. ⁊ ꝙ aliter nō valeat actus. nā talis ꝯſuetudo eſt ꝯ vtilitates eccleſiaꝝ cū hoīes ſint faciles ad diſcordiam. viij. q. j. nec nouū. vnde ſepe impediret̄ vtilitas eccleſie ſi diſpoſitū a maiori pte nō haberet effectum. Et ex hoc infero ꝙ in vniuerſitatibꝰ eccliaſticis nō valet ſtatutū nec cōſuetudo vt due ptes ad minus debeāt ꝯcordare ſ̄ ſemp̄ p̄ualere debet diſpoſitum a maiori pte dūmodo illa ps ſit ſanior. ꝓ hoc fac. c. licet in fi. ſ̄. de elec. ⁊ vide tex. ⁊ glo. in. c. ſi cui. ⁊ ti. li. vj. ¶ No. ibi. ſ̄ potius piuria cenſent̄. vnā regulam in mā iuramēti ꝙ oē iuramentū tendēs contra vtilitatem eccleſie nō ligat ſ̄ potiꝰ cenſet̄ piuriū ⁊ facit ꝓ his rectoribꝰ ſecularibꝰ qui iurant ſeruare ſtatuta ciuitatis in quibꝰ ſunt aliqua ꝯ vtilitatē eccleſiaſticam. ⁊ vide bo. tex. in. c. j. de iureiurā. li. vj. Et facit iſte tex. ꝙ iuramentū prelati tendēs in dānū eccleſie nō ligat etiā ſi p̄ aliū poſſet ꝯſuli eccleſie de quo vide qḋ dixi in. c. cū veniſſent. de inſti. ⁊ fac. c. pueniт. de iureiur. ¶ No. in fi. lr̄e ꝙ temē iurans peccat mortalit̄ ⁊ debet inde agere pniam. de qua penitētia vide tex. cum glo. xxij. q. iiij. in. c. q̄ ſacra ⁊ vide de effectu huius iuramēti temerarij. qḋ no. glo. in. c. florentinū. lxxxvj. di. ¶ In glo. in verbo rōnabiliter ibi. ſed maior pars eſt illa. ⁊ videt̄ glo. velle ꝙ ſanior pars ſit maior. qḋ eſt cōtra iſtū text. qui requirit maiorem ⁊ ſaniorem partē. vt in. c. qꝛ propter. de elec. dic ergo ꝙ licet minor pars poſſit ex rōne impedire decretum maioris partis. nō tamē poteſt aliquid diſponere nomīe totius vniuerſitatis niſi maior pars eēt priuata propter delictuȝ ſuum. qꝛ tūc ptās totius vniuerſitatis reſidet in nō delinquentibꝰ. vt in. c. bone. ⁊ in. c. cū nobis. eo. ti. cum ſi. ⁊. c. gratū. de poſtu. prela. ¶ In glo. in verbo oſtenſum. ibi. coram ſupiore. no. bene glo. ꝙ minor ps cōtradicēs nō tenet̄ ꝓbare corā maiori parte rōnem ſue ꝯtradictionis qḋ expreſſe volūt doc. tum qꝛ maior pars nō eſt iudex. tum qꝛ eſt ſuſpecta minori pti cōtradicenti. adeat̄ ergo ſuperior ipſius corporis ſeu vniuerſitatis. vel eligant̄ arbitri. ar. ſecūdo requiris. de appella. Et cadit hic queſtio hic tacta per doc. Nunquid ꝯtradicēs teneat̄ appellare: vel nūquid nolēs ꝯſentire geſtis p̄ maiorē pteȝ teneat̄ ꝯdicere: Inno. multa dicit ⁊ in effectu poīt regulā ꝙ nō tenet̄ quis appellare ſ̄ ſatis eſt ꝯdicere ſiue tractet̄ de p̄iudicio ſuo ſiue tertij vel ipſius vniuerſitatis. nā cū vniuerſitas ꝓcedit extraiudicialit̄ nō tranſeunt hmōi geſta in rem iudicatā. vnde poteſt quis ex ꝯdictione ſola ꝓſequi coram ſuperiore vt geſtū minus rōnabiliter p̄ maiorē partem retractetur. ar. c. concertationi. de appel. li. vj. Aduertendū tamē ꝙ ſi quis nō vult ꝯſentire debet expſſe cōtradicere. alſ involuit̄ pena ⁊ peccato. ſicut expſſe ꝯſentientes ſm̄ Inno. qḋ eſt ſingulariter no. Ex h̄

tñ habes q̄ etiã in male geſtis tacens in vniuerſita
habeť ꝓ cõſentiente cũ ex officio ſuo teneať ꝯſule-
re.ad hoc.l.de etate.§.qui tacuit.ff.de interro.ac.
ꝛ vide qđ dixi in.c.ij.š.ti.proxi.ſup vlti.gl.põt tñ
minor ps appellare ſi vult ꝛ appellatio opabiť mul-
tos effectus.de quibus plene dixi in.c.bone.š.de
ap.ꝛ inter ceteros opabitur q̄ inferior a iudice ad
quẽ eſt appellatũ nõ poterit de illo negocio cogno-
ſcere.ar.in.c.vt noſtrũ.de app. Excipit Inno.vnũ
caſum in quo teneť nolens ꝯſentire appellare.ſ.qñ
eligiť p vniuerſitatẽ ad officiũ publicũ auc̃te ꝛ vtili
tate alš habeť ꝓ ꝯſentiente ſi eſt ſuppoſit⁹ illi vniũ-
ſitati.vt in.l.noiatiões.ꝛ in.l.hi qui.C.de app.ꝛ vi
de rõnem diuerſitatis plene per Cy.in.d.l.hi qui.
¶ In glo.in.v̉.ꝯſtitutũ.no.ex hac glo.iuncto tex.
q̄ caplm põt ſine p̄lato facere ſtatutuȝ.intellige vt
ſalueť glo.qñ per ſtatutũ nõ mutať ſtat⁹ ecclie ꝫ cõ-
cernit dũtaxat facta ipſi⁹ capituli.alš nõ valet ſta-
tutũ ſine cõſenſu prelati.vide tex.ꝛ ibi plene p In-
no.in.c.cũ cõſuetudinis.de cõſue.ꝛ vide bo.glo.i
c.ij.de v̉.ſig.li.vj.ꝛ dic q̄ etiã vniuerſitas inferior
nõ poteſt facere ſtatutuȝ in arduis ſine ꝯſenſu epi
ꝓpter cõiunctionẽ que ẽ inter epm ꝛ eccleſiã inferi
orem.ita no.voluit Inno.in.c.requiſiſti in fi.de te
ſta.ꝛ in.c.cum acceſſiſſent.de cõſti. ¶ No.ſecundo
q̄ in editione ſtatuti fiendi p vniuerſitatẽ omnes d̉
vniuerſitate debẽt eẽ p̄ſentes.ita per aliquos ſolet
allegari iſta glo.ꝛ mordeť ſm hunc intellectũ a ple-
riſqȝ.qꝛ iure nõ probať iſta ſpecialitas cũ abſentes
nõ ſint vocandi.vt no.glo.in.c.ij.de teſti.lib.vj.q̄
ponit tres caſus ſpeciales in quib⁹ abſñtes ſunt vo
candi.Sed no.q̄ iſta glo.nõ loquiť ita generaliter
ſicut ſolet allegari.ꝫ reſtringit ſe qñ ſtatutũ ꝯcernit
p̄iudicium abſentium.ꝛ in h̄ bene no.gl.q̄ in p̄iu-
diciũ abſñtiũ nõ pñt p̄ſentes aliquid ſtatuere lȝ due
partes ſint preſentes.ad hoc.c.cũ oms.de conſti.
poteſt tñ ſaluari primus generalis intellectus.gl.
qñ ſtatutũ cõcernit negocia multũ ardua.nã quẽ-
admodũ vocanť in illis tribus caſibus exceptis ꝓ
pter grauitatẽ preiudicij.ita dicendũ in omnibus
caſibus cõſimilib⁹ ꝛ grauiorib⁹.nã cũ illi tres exce-
pti caſus nõ ſint odioſi ꝫ fauorabiles debẽt extẽdi
ex idẽtitate rõnis.pro hoc vide tex.no.in.c.cuȝ di
lecta.de ꝯfir.vti.vbi caſus exceptus a regula exten
ditur ad aliũ caſum habentẽ idẽtitateȝ rõnis.ꝛ idẽ
voluit glo.no.iuris ciuilis.in.l.j.C.de cõdi.inde.
ꝛ hoc ſemp eſt no.ꝓ extenſione illius glo.c.ij.vt fa-
cias regulã nota.q̄ in caſibus multũ arduis debẽt
vocari abſentes.qđ ſentit Inn.in.c.ij.de no.ope.
nũc.ꝛ do.An.hic.Sed nota illũ tex.ꝛ illam gl.qui
nõ ſolet ad hoc allegari. ¶ Tertio no.ex hac gl.q̄
regulariter in negocijs vniuerſitatis ad minus de
bent eẽ preſentes due ptes.Circa qđ inſtãt h̄ doct.
nam aliqui antiqui requirũt ſolũ maiorẽ ptem.per
iſtũ tex.ꝛ p.l.qđ maior.ff.ad municipa.ſed Io.an.
inheret glo.ꝛ dicit q̄ nõ vocãdi nõ ꝯputanť in nu-
mero duaꝝ partiũ.de quo vide glo.in cle.qđ circa
de elec.dic clarius ꝛ latius q̄ ad validitateȝ act⁹ ad
minus due ptes vocandoꝝ debent eẽ p̄ſentes.ita i
telligi debet.l.nulli.ꝛ.l.planc.ff.qđ cuiuſqȝ vniũ.
no.ꝛ ex illis duabus partibus oportet neceſſario
maiorẽ ptẽ ꝯſentire.ita intellige iſtum tex.ꝛ.d.l.qđ
maior.Ex quo no.nõ eẽ neceſſe ad validitatẽ act⁹
q̄ maior pars omniũ de vniuerſitate ꝯſentiãt.ſed
ſufficit maior ps horũ qui ſunt in vniuerſitate dũ-
modo p̄ñtes ꝯſtituant duas ptes.nam due partes
rep̄ñtant totam vniuerſitatem.vt in dictis iuribuſ
ꝛ in.l.iij.C.de decre.ab ordi.fa. Dico tñ q̄ ſi aliqͣ
de vniuerſitate fuerit cõtempt⁹ põt ꝓſequẽdo con
temptũ facere actũ retractari.qꝛ plus obeſt cõtem-
ptus vnius q̄ꝫ ꝯ̃dictio multoꝝ.in.c.q̄ ſicut.ꝛ.c.bo
ne.de elec.ꝛ vide circa hoc qđ dixi plene in.c.cum
nobis.ꝛ in.c.in cauſis.de elec. ¶ In glo.fi.ibi re-
ſtringenda ſunt.ad h̄ vide tex.in.c.j.de iureiur.li.
vj.Et in fine glo.no.q̄ temere iurantes ſũt p̄iuri.ꝫ
dic q̄ improprie ſunt p̄iuri.vñ ꝓpter hoc nõ p̄uanť
beneficijs.ꝛ vide de his vbi ſupra remiſi.

q Veſiuit. Canonicus nõ interdicit
eccleſiam ꝫ hoc facere de-
bet eps cum capitulo.h.d.ꝛ ſcđa ps ibi fra
ternitati. ¶ Nota primo ibi ex canonicis etiaȝ mi-
nimis.q̄ canonicoꝝ quidã dicunť minimi.ꝛ p cõſe-
quẽs quidã maiores ſeu maximi.ꝛ pñt dici mini-
mi reſpectu defectus ſcie.vel reſpectu dignitatl.vł
reſpectu ordinis ſeu tpis receptionis.ꝛ hoc facit ꝓ
nota.in.c.ecclia.el.ij.š.de ele.nam licet oms ſint
canonici.tñ ex p̄dictis vox vnius ẽ potentior ꝛ põ-
deroſior.vt in.c.dudum.el.j.de elec. ¶ No.ſecun
do q̄ p̄ticulares canonici ꝛ etiã totũ capitulum nõ
pñt ſine epo ſubijcere eccliam interdicto.nec etiaȝ
inducere ceſſationẽ a diuinis niſi aliud habeat con
ſuetudo reſpectu capituli.vt in.c.ſi canonici.d̉ of.
ordi.li.vj.ꝛ in.c.irrefragibili.in.§.exceſſus.š.e.ti.
nam capitulũ ex eo q̄ nõ habet iuriſditionẽ i ſingu
lares canonicos licite poteſt illam p̄ſcribere.vt i.d.
.§.exceſſus.ꝛ vide no.dictũ Inno.in.c.j.de ma.ꝛ
obedi.vbi dicit q̄ licet antiquior canonicus habe-
at cõgregare capitulũ.tñ nõ põt mulctare nõ veni
entes.licet reddat eos cõtumaces reſpectu vocł dã
de.qđ no.tota ergo iuriſditio eſt in epo.explicatur
tñ cũ capitulo qñqȝ habito cõſilio qñqȝ cõſenſu.iux
ea que dixi in.c.nouit.š.ti.pxi.Idẽ dicim⁹ in car-
dinalibus vt iuriſditio ſit penes papam.ſed cardi-
nales dicunť aſſiſtere pape ꝛ coadiutores i officio.
nec ardua explicat papa ſine cardinalibus.ꝓ quo
vide tex.in.c.p venerabilẽ.qui fi.ſint le.ꝛ in.c.fun
damenta.de elec.li.vj.vide Io.mo.in.c.ſup.co.d̉
here.li.vj.ꝛ qđ no.Archi.poſt Lau.xxv.q.j.ſũt q̄
dam.vbi ponit mirabile dictũ q̄ papa nõ põt con-
dere legẽ vniuerſalem ſine cardinalibus ſup ſtatu
orbis.ſed vide qđ plene dixi in iuribus preallc. ¶
Nota ibi cũ pctã ſuos auctores.ꝛc̃.nã quotidie al-
legatur ꝛ in effectu ponit regulã q̄ ꝓ delicto vnius
nõ debet regulariter alius puniri.de quo tamẽ vi-
de glo.no.j.q.iiij.in ſumma.ꝛ.xxiiij.q.iij.in ſũma
¶ Ultimo no.aliã regulam in fi.lře.q̄ delictũ non
ẽ ſeuerius iudicandũ q̄ꝫ expoſcat criminis q̄litas.
dic q̄ nec etiam remiſſius.xxiiij.q.j.nõ afferamus
ꝛ bo.tex.in.l.reſpiciendũ.ff.de penis. ¶ Ulteri⁹ po
teſt notari q̄ ſupior nõ dȝ pati vt geſtum a non ſuo

iudice obſeruet̄ p ſubditos ſuos. ad hoc qđ legi. et
no. maxime p Inno. in. c. olim. el. iij. de reſti. ſpol.
¶ In glo. j. ibi. id eſt tue iuriſditioni ſubiectā. glo.
hāc expoſitionem forte facit metu ɔtrariū. q2 eccle-
ſia nō dicit̄ eſſe in dominio alicuius quēadmoduȝ
cetere res ſacre vel religioſe. l. intantū. ff. de rerum
diui. ⁊. ſ̄. de p̄ben. c. ratio. ⁊ iſtud ꝓnomē tuum de
notat dominiū. viij. di. quo iure. ⁊ in. l. quintus. ff
de au. ⁊ ar. le. voluit ergo glo. ꝙ eccl'ia nō dicit̄ eſſe
p̄lati licet ſit ſubiecta iuriſditioni p̄lati. ſed dic ꝙ liceȝ
expoſitio glo. ꝓcedat capiendo ſtricte illud prono-
men tuū. tñ large pōt prelatus dicere eccleſiam eē
ſuā rōne iuris qđ habet in ea. vt ē tex. i. c. ſi tibi ab-
ſenti. de preben. li. vj. facit. l. ꝗ tabernas. ff. de ɔtra
hen. emp. facit qđ no. Inno. in. c. examinata. đ iu-
di. no. tñ glo. ꝓ primo modo loquēdi. tñ ſuſtinet̄ li-
bellus ⁊ quelibet ſcriptura in qua prelatus aſſerit
eccl'iam eē ſuam. ¶ In ea. glo. ibi habet ius ep̄ale.
vult ergo glo. ꝙ canonicus pōt qn̄ꝗ h̄re ius ep̄ale
in eccl'ia ꝫ nō declarat ſeipſā. Phi. intelligit quādo
canonicꝰ habet eccl'iaȝ parochialē annexā prebēde
tunc eñi cum habeat parochianos ſubditos poteſt
ex cā eccl'iam ſubijcere interdicto. nā hoc ptinet ad
curā. alle. c. dudū. el. ij. de elec. ⁊ ita cum hoc dicto
tranſeunt doc. ꝫ nō credo ꝙ ꝓprie capiendo inter-
dictū p̄ſbyter parochialis poſſit ſubijcere eccleſiaȝ
interdicto. q2 hoc eſt iuriſditionis. ⁊ licet rector ec-
cleſie habeat iuriſditionē in foro pn̄ie nō tñ in foro
cōten tioſo ꝫ forte gl. vult ſequi opi. quorundā qui
tenuerūt in. c. ſi ſacerdos. đ of. ordi. ꝙ rector paro-
chie pōt excōicare parochianos. ⁊ ſic pari rōne in-
terdicere eccl'iam. Ego nō puto aliqđ iſtoꝝ dictorū
verū. ⁊ vide qđ dixi in. d. c. ſi ſacerdos. ⁊ plene i re-
petitione. c. ſi quis ɔ̄ clericuȝ. de fo. cōpe. credo tñ
ꝙ ex cā pōt ceſſare a diuinis. puta ſi parochianꝰ nō
vellet ſibi ſoluere decimas ſeu oblationes al's debi
tas. vide qđ no. đ ɔſe. di. j. oīs chriſtianus. ⁊ i. c. ex
pte. de reſti. ſpo. Scđo pōt glo. intelligi ꝙ canonicꝰ
pōt h̄re ius ep̄ale. ſ. rōne p̄ſcriptiōis. dicit tñ Inn.
ꝙ licet cōſuetudo vel p̄ſcriptio poſſit dare canoni-
co iuriſditionē. ⁊ p cōſequēs ptātem interdicendi
eccl'iam. vt in. c. cū ɔtingat. de fo. cōpe. nō tñ pōt ſi
ne iuriſditione dare ptātem canonico interdicēdi
eccl'iam. q2 cum ſine iuriſditione nō habeat ſubdi-
tos irrationabile eēt ꝙ poſſet eccl'iam ſubijcere int-
dicto qđ no. q2 idē eſt dicendū in ptāte excōicandi
vt ſine iuriſditione nō poſſit p̄ſcribi ptās excōican-
di vel ſine aliqua p̄rogatiua i alios. ꝫ habēs digni-
tatem vel p̄rogatiuā in aliquos vt ē capitulū archi-
diaconus vel p̄poſitus bñ pōt p̄ſcribere ptātem ex
cōicādi. vt no. i. d. c. cū oli. ⁊ i. c. cū ɔtigat. ⁊ vide Io.
an. i. c. auaricie. đ ele. li. vj. i nouella. ⁊ i fi. gl. aduer
te. q2 glo. videt̄ ſibi cōtradicere. nā in prima parte
ſentit ꝙ ꝓ delicto vnius poſſit eccleſia ſubijci inter
dicto. ſed in ſecūda pte ſentit cōtrarium niſi delin-
quēs ſit dñs terre. Et credo ꝙ glo. voluit hic cōtra
dicere opi. Lau. qui tenuit primā ptem. ⁊ q̄ꝗ doc.
tranſeant. tñ iſte tex. poteſt adduci pro ⁊ cōtra. naȝ
quatenus littera improbat interdictum poſitum ſi
ne cōſenſu ep̄i ⁊ capituli. videtur approbare ꝙ ſi in-
teruen iſſet ɔſenſus iſtorū interdictum tenuiſſet li-
cet pro delicto vnius tñ. Sed in. ꝟ. ſȝ ⁊ ſiquis. ſen
tit contrarium dū dicit peccata debere tenere ſuos
auctores puto ꝙ ꝓ graui delicto de quo nō poteſt
leuiter haberi ſatiſfactio pōt eccleſia ſubijci interdi
cto vt ſuperior inducat̄ ad iuſticiā faciendā. ad h̄. c
ex parte. el. j. de ꝟbo. ſig. ⁊. c. dilectus. de appel. ⁊. c.
ſi canonici. prealle. honeſtius tamē eēt potiꝰ ceſſa-
re a diuinis q̄ꝫ ponere interdictū. ſed pro leui cau-
ſa. vel qñ poteſt haberi alia via ſatiſfactio ꝓcedat
vltimum dictum glo. ¶ In glo. in. ꝟ. delinquens.
ibi. in pena ſpūali. hoc nō eſt indiſtincte verū ꝫ pro
ceditur quo ad penam eternā. de qua intelligit̄ illa
auctoritas euāgelica. Filius nō portabit iniq̄tatem
patris. ⁊c. ⁊ idem in excōicatione. nam nō fert̄ niſi
propter cōtumaciā propriam. q2 excōicatio ſepat a
deo. vnde niſi quis ſeparet ſe a deo propter ꝓpriū
peccatū nō poteſt ſepari ab alio etiā a papa. vt i. c.
cū eterni. de re iudi. li. vj. ⁊ in. c. a nobis. đ ſen. ex.
ſed in interdicto licet ſit pena ſpūalis qn̄ꝗ punitur
vnus pro alio. vt in. c. nō eſt. de ſpon. Et eſt rō. q2
illa pena nō afficit animā ꝫ tñ priuat corpus. de q̄
vide glo. quā ſuperius alleg. ¶ Hic etiam docto. q̄
runt. Nunquid ep̄s teneatur ſeruare interdictum
latum ab habente al's ptātem. Et in effectu dicit ꝙ
ſic. ſi ē ſpāle. i. reſpectu certe eccl'ie. ꝓ h̄ tex. i. c. dile-
ctus. de appel. ⁊ vide hoc latius p Io. an. in genera
li. ſecus propt̄. c. ꝙ nōnullis. de priuile. vbi ponit̄
ſpeciale priuilegiū ep̄oꝝ reſpectu interdicti genera
lis. ⁊ de generali interdicto intelligit Io. an. in. c.
fi. de ſen. ex. li. vj. qđ no. ⁊ dic plenius vt ibi no.

Ex ore ſeden. Cōis ordinatio ec
cleſie p ɔ̄dictioneȝ
⁊ appellationē eius cuius nō intereſt impe-
diri nō debet. h. d. quo ad ti. In prima pte ponit̄
factum. in ſecūda deciſio. ibi. q2 vero. ¶ No. p̄mo
ibi. pater eiuſdē. ꝙ pater pōt ꝓ filio impetrare l'ras
ad bñficiū etiā ſine mādato. ⁊ idē dic in quolibet ex
traneo vt in glo. no. c. ad aures. ⁊. c. nōnulli. de re
ſcrip. ſic dicimꝰ ꝙ pater habēs iuſpatronatꝰ i eccle-
ſia poteſt p̄ſentare filiū al's idoneum. vt dicit glo.
no. que cōiter tenet̄. ⁊ ibi per Inno. in. c. q2 clerici.
de iurepa. ¶ Secundo no. ibi. ſpatiū menſis ꝙ ex
mādato pape pōt tp̄s ad eligendū prefixum artari
⁊ ptās reſtringi ad electionē vnius tñ. vñ pōt pa-
pa qđ nō valet efficere cōſuetudo. nā nō pōt indu-
ci ɔſuetudo vt electores eligant certū. q2 tollitur li-
bertas eligendi. vt in. c. cū terra. de elec. ⁊ tñ man-
datū pape valet nec minus dicit̄ electio. ¶ Tertio
no. ꝓ cōſuetudine que ſeruat̄ in inueſtitura bñficij
pōt eñi fieri p imiſſionē anuli. ⁊ forte ob h̄ emana-
uit cōſuetudo vt in doctoratu det̄ anulus nouello
doctori in ſignū. ſ. inueſtiture ſcie. ⁊ ſolet allegari i
ſermonibꝰ. h̄ tamē nō fuit datus anulus ꝫ miſſus
forte eñi erat tunc ɔſuetudo vt mitteret̄ p inueſtiē-
do. ¶ Quarto nota ibi reuerentiā exhibuit. ⁊ tene
menti ſemper iſtum tex. q2 eſt valde ſingularis ꝙ ſi
p̄tendens habere ius i aliqua dignitate vel officio
exhibet reuerentiā intruſo tanꝗ legitime cōſtituto
in illa dignitate vel officio videt̄ tacite renunciare

iuri ſuo. ⁊ iō cauti ꝓcuratores in libello ⁊ alijs ſcri-
pturis nunꝗ̄ dicunt illū eſſe prelatū ſꝫ ꝙ aſſerit ſe ꝑ
latum. ¶ Ultimo nota ꝙ non valet eius appellatio
cuius nō intereſt. ꝯcor. c. cum inter. de elec. ⁊. ij. q.
vj. nō ſolent. ¶ In glo. ſup verbo ⁊ ſi mandatū ibi
nō efficiatur poſſeſſor. dic ꝙ hic nō interuenit inue
ſtitura vt patet in littera. Et an qñ ſine actu corpali
acquirat̄ poſſeſſio. ibi dixi. ⁊ in. c. aucte. de inſti. ⁊ p
Jo. an. in. c. tranſmiſſam. de elec. Et in fi. glo. adu̅-
te. qꝛ hic eſt fortior caſus ꝗ̄ in. c. dilectus. qꝛ papa
dedit hic executorē. vnde de materia dic vt in. c. ſi
ſoli. ⁊. c. ſi capitulo. de conceſ. preben. li. vj. ⁊ ꝑſup
poſito ꝙ prepoſitura fuiſſet affecta pro iſto benefi-
cio. nihilominus renunciauit ipſe iuri ſuo exhibē-
do reuerentiā aduerſario tanꝗ̄ ꝑpoſito. ¶ In gl.
penul. ibi herēnius. §. vlti. glo. ꝓ ꝯrijs allegat illaꝫ
l. ⁊. c. dilecto. de preben. que parum faciūt. nam in
l. herēnius. ſolum dicit̄ ꝙ perceptio ſalarij nō facit
quē decurionē ſed electio legitima. ſed dic ꝙ reue-
rentia exhibita intruſo nō facit illū ꝑlatum. ſed pō
derat̄ quo ad excludendū iſtū bn̄ficiatū. c. dilecto.
etiā nō ob. qꝛ nō poterat expreſſe ibi epus ꝯſentire
vt duo haberēt vnā prebendā ita nec tacite. ¶ In
ea. glo. ibi. licet expreſſe nō valeret. no. mirabilem
glo. ꝙ pōt quis tacite renūciare bn̄ficio ſuo ſine li-
cētia ſupioris. nō aūt expſſe. ſed hoc dictū ſalua re-
uerentia glo. nō eſt verū. qꝛ regularit̄ plus operat̄
ꝯſenſus expreſſus ꝗ̄ tacit⁹ cū ille ſit fortior. vt in re
gula. is qui tacet. li. vj. ⁊ no. in. c. dilecti. de fo. com
pe. ⁊ ꝑ hoc qȯ notāt doc. in. c. de multa. de preben.
vbi dicūt ꝙ licet tacite inducat̄ renūciatio ꝑmi bn̄fi
cij ꝑ acceptationē ſecūdi. tn̄ ſuperior primi pōt re-
uocare illū ad primū beneficiū. qꝛ nō potuit ſine cō
ſenſu ſuo dimittere bn̄ficiū. Ad iſtū tex. dicūt q̄daꝫ
ꝙ loquit̄ de iure ad rem cui pōt renunciari ſine cō-
ſenſu ſupioris. hec ſolutio ē vera in ſe. ⁊ probat̄ in
cle. gr̄e. de reſcrip. ſꝫ nō eſt bona ad iſtū tex. qꝛ tex.
hic dicit ꝙ etiā ſi fuiſſet inueſtit⁹. ⁊ ſic habuiſſet ius i
re. tn̄ illi iuri renūciauit exhibendo illi reuerentiaꝫ
⁊ iō poteſt ſolui cōtrariū aliter ꝙ quēadmodū ſuffi
cit tacitus ꝯſenſus renūciantis vt hic. qȯ eſt no. ita
ſufficit tacitus ꝯſenſus ſupioris i acceptādo renū-
ciationē. vnde ex quo ſupior nō cōtradixit videtur
tacite acceptaſſe. ⁊ ſic pōt intelligi iſte tex. ⁊ in h̄ po
nit dictū no. iſte tex. ⁊ limitat illud. c. admonet. ⁊ i
c. ꝙ in dubijs. de renun. ¶ Sed cōtra tex. op. nam
per electionem ⁊ cōfirmationē ad epatum nō vaca
uit ꝑpoſitura. vt in. c. cum in cunctis. de elec. ergo
alio reſpectu non valuit electio. So. dicit Hoſti. ꝙ
forte ille electus renūciauit ꝑpoſiture tn̄. Nunq̄d
aūt ſufficiat eius ꝯſenſus ſine renūciatōe. dicit ꝙ ſi
ꝯſentit collatori valet. qꝛ videt̄ tacite renunciare. ⁊
ſic pōt intelligi ſm̄ eum. c. beneficium. de regula. li.
vj. ſed ſi ꝯſentit ſolū electoribus nō valet electio. qꝛ
nō poteſt renūciare bn̄ficio in manib⁹ electoꝝ dum
taxat. ſed requirit̄ ꝯſenſus ſupioris qui habet ꝯfir
mare vt in. d. c. admonet. Ego dicerē quo ad caſū
huius. c. ſufficere ꝙ fiat in manibus electoꝝ. qꝛ i fa
uorem electi dūtaxat ē introductū vt nō vacēt bn̄fi
cia ſua ante cōſecrationem. vt in. c. cum in cunctis

de elect. huic autem fauori poteſt renunciari. arg.
in. c. ad apoſtolicam. de regula.

Ex parte. Prelatus cum maiori p-
te capituli ꝯtradicēte mi-
nori ſtatuere poteſt ꝙ ad neceſſariā repati-
onē fabrice quilibet canonicus ꝯferre teneat̄. h. d.
Cōis diuiſio. ſecūda ibi ſtatuimus. ¶ Nota primo
ibi tractatū qȯ ad eē tractatus neceſſario nō ꝯcur-
rit ꝯſenſus deliberat⁹. ⁊ facit pro his que dixi in. c.
tua. ſ. ti. j. hic eni eps ⁊ canonici habuerūt tractatū
de hac re nō tn̄ aliquid deliberauerūt ¶ Secundo
no. ꝙ ad opus pium pōt eps cū maiori pte capitu-
li obligare certā partē redditū canonicoꝝ. licet
pars minor ꝯtradicat. Et facit iſte tex. in ar. vt eps
⁊ maior ps capituli poſſint ſtatuere vt quiſꝗ̄ debe-
at ꝯferre ad ſubuentionē ſcholaris paupis docilis
exiſtentis in ſtudio. facit etiā in ar. c. ſup ſpecula. j.
de magi. ¶ Tertio nota ibi maioris ⁊ ſanioris. ⁊c.
ꝙ nō ſufficit ad validitatem ſtatuti ꝙ epus habeat
ſecū aliquos ex canonicis. ſed debet ad min⁹ ſecuꝫ
habere maiorē partem ⁊ ſaniorem. ¶ Nota quar-
to tex. valde no. ⁊ quaſi ſingularem in mā ſua ꝙ ſu
per redditib⁹ ptinentib⁹ ad canonicos vt ad ſingu
los valet ſtatutū a maiori pte. ¶ Cōtra hoc op. de
l. per fundū. ff. de ſerui. ru. predio. Itē de regula i
re cōi. de regu. iu. li. vj. vbi patet ꝙ in re etiā cōmu-
ni pluribus vt ſingulis vnus ſolus poteſt impedi-
re diſpoſitionē maioris ptis circa ipſam rem. nā vt
dicit̄ in. l. ꝑ fundū. ſi tu ⁊ ego habem⁹ fundū cōem
nō potes cōſtituere alicui ſeruitutem in fundo niſi
ego cōſentiam. nec ſufficit maior ps ſi plures eſſe-
mus dn̄i. fortius ergo in caſu hui⁹. c. nō debuit ſuf
ficere maior pars cū redditus canonicoꝝ eſſent ſe
pati ⁊ quilibet ſingulariter cognoſceret fructus ſu
os. Sol. meu cōtrarij vt arbitror dixit Uincen. ꝙ
hoc ꝓceſſit ex approbatione pape. al's ꝓcederet cō-
trariū. ſed ſm̄ hanc opi. Uincē. de nihilo ſeruiret
hodie hec decre. vnde fruſtra fuiſſet poſita in h̄ vo
lumine cōtra id qȯ habet̄. ſ. in ꝓemio. In h̄ Inn.
dat aliā ſol. valde no. dicens ꝯtrariū procedere qñ
redditus ptinerent ad ſingulos iure ꝓprio. ſed hic
ptinebāt iure eccleſie. nam reddit⁹ canonici ſūt ec-
cleſie. licet deputent̄ ſingulariter ꝓ eoꝝ ſuſtentati
one. Et ex hoc dicto habes plura no. Primo ꝙ re-
gula cōis qua cauet̄ ꝙ diſpoſitū a minori pte vni-
uerſitatis debet ꝑualere habet locū nō ſolū quādo
maior ps diſponit de bonis collegij. vt in. c. j. ſ. e.
ti. ſed etiā cū diſponit de bonis ſpectantib⁹ ad ſin-
gulos iure tn̄ collegij. iſte tn̄ tex. loquit̄ cū decretū
fit ꝓ opere pio ⁊ neceſſario. vnde crederē ꝙ ſi h̄ vlti
mo caſu vellet maior ps diſponere ceſſante neceſſi
tate vel vtilitate collegij ſeu pia ⁊ neceſſaria cauſa
ꝙ maior ps nō poſſet diſponere in ꝑiudiciū mino-
ris ptis. ꝓ q̄ vide gl. no. in. c. cū oēs. de cōſti. in gl.
j. in fi. ⁊ qȯ no. Jo. an. in regula. qȯ oīs tangit. li.
vj. in mercu. vn̄ dicerē ꝙ maior ps collegij nō poſ-
ſet facere grām alicui ꝯdicente minori parte de red
ditibus qui ꝑueniunt ad ſingulos iure collegij. et
optime facit iſte tex. dum fundat ſe ſuper cā pia et
neceſſaria. qȯ bene no. qꝛ multi tranſeūt ſimplicit̄

cū regula generali qđ maioꝛ ps facit. ſed illa regu-
la vt predixi habet locū in caſu predicto. ¶ Secun
do no. ex dictis Inno. ꝙ maioꝛ ps vniuerſitatꝭ nō
pōt obligare bona ſpectantia ad minoꝛem partem
etiā ꝓ opere pio ⁊ neceſſario ex quo bona illa perti
nent ad illos iure pꝛopꝛio ⁊ nō iure collegij. Ratio
manifeſta ē. qꝛ maioꝛ ps collegij nō habet iuriſditi-
onē in minoꝛem ptem. ⁊ iō nō poteſt ꝑ ſtatutū ſuuꝫ
obligare pſonas minoꝛis ptis vel eoꝛum patrimo
nium. vide Inno. qui hoc apertius voluit in. c. ex
pte. ſ. de ꝯſue. ⁊ glo. iuris ciuilis. in. l. ij. C. que ſit
lon. ꝯſue. Aliud eſt qñ maioꝛ ps diſponit ſuper bo
nis collegij qꝛ cum maioꝛ ps cenſeatur tota vniuer
ſitas vt. ſ. videt̄ diſpoſuiſſe de reb⁹ ꝓpꝛijs cuꝫ bōa
collegij ſint ꝓpꝛia ipſius coꝛpis ficti ⁊ nō ſinguloꝛū
de collegio. xij. q. ij. ꝗ manumittit̄. dicendū tamen
ꝙ vbi obligata eēt vniuerſitas ⁊ nō habet vñ ſatiſ-
faciat de bonis cōib⁹ ꝙ tūc poſſit ſingulis impone-
re collectā. ⁊ ad hoc pñt cogi ꝑ ſupioꝛē vt habeāt vñ
ſoluāt. ſic intellige gl. i. l. j. ff. ꝙ cuiuſꝗ vniuer. no.
Et de modo imponendi collectā ſingulis vtrū de-
bet imponi ſm quātitatē patrimonij an pꝛo capite
i. vt quiſꝗ equaliter ꝯtribuat non habito reſpectu
ad vires patrimonij. vide qđ no. Inn. in. c. graue.
de ſen. ex. latius per Bar. in. l. iiij. §. actoꝛ. ff. de re
iudi. Io. an. referendo ꝑus palle. dictū Inno. dic̄
ꝙ maioꝛ ps potuit hic diſponere inuita minoꝛi pte
qꝛ ad vſum deſtinatū diſponebat ſeu deputabat il
las poꝛtiones ſinguloꝝ reddituū. nam cum bona
canonicoꝛū ſint deſtinata ad fabꝛicam eccleſie i de-
fectū nō fuit neceſſe vt cōcurreret conſenſus ſingu
loꝛum. ꝓ hoc facit tex. i. l. ſabinus. ff. cōi diui. ⁊ qđ
no. glo. in. c. cum oēs. de cōſti. Aduerte qꝛ hoc di-
ctum nimis reſtringit hūc tex. nā ſeq̄ret̄ ꝙ ad aliuꝫ
vſum piuꝫ nō procederet diſpoſitio maioꝛꝭ partis
ſup iurib⁹ ſeu redditib⁹ ſpectantibus ad ſingulos
iure collegij. Itē cōtra hoc dictuꝫ facit qꝛ debuiſſet
ſufficere diſpoſitio ſolius epi. Itē cōtraria loquūt̄
iure cōi ſed nos hic loquimur in redditibus ſingu-
laribus. ⁊ intelligerem iſtū tex. ꝙ canonici vltra cō
moditatem eoꝛum nō poſſunt cōferre ad fabꝛicaꝫ
niſi parce viuendo. nam ſi aliquid ſupeſt vltra coꝝ
cōmoditatē credo ꝙ ſolus eps poſſit eos cōpellere
ad deputandū ſuperflua ad fabꝛicā neceſſariam. ꝑ
c. de his. ⁊ qđ ibi no. de eccl. edi. ⁊ ꝑ doc. in. c. j. e. ti.
⁊ vide Io. an. in. c. ſi pꝛopter tua debita. de reſcꝑ.
li. vj. ⁊ tex. xvj. q. j. ſi monachus. qꝛ in obligatione
iuris nō ē neceſſe habere cōſenſum obligantis. qꝛ
in neceſſitatibus nemo liberalis exiſtit. vt in. l. i re
legata. ff. de adimen. lega.

Ut eccl̄iaſtica bñficia ſine diminutiōe ꝯferāt̄. R̄ica

¶ Supꝛa viſum eſt de collationibus beneficioꝛuꝫ
fiendis. tam a pꝛelato cum conſenſu capituli ꝗ̄ ab
ipſo capitulo tm̄. veꝝtamē quia beneficia ipſa de-
bent conferri ſine diminutione merito ſubijcitur
iſta rubꝛica.

Ut noſtrum. Rubꝛum
ſuffic̄ pꝛo
ſummario. vel ſūma ſic ſm abbatē
Occulta collatio bñficij licet ſit ſu-
ſpecta valet dūmodo alias legitie
facta pꝛobet̄. h. d. ⁊ ē caſus not. nō
tm̄ facit ad ti. nec oēs indiſtincte hoc tenent ſ; maioꝛ
ps cōcludit cū hoc ſūmario. vt. j. dicet̄. Diuidit̄ in
quattuoꝛ ptes. Pꝛimo aſſignat papa cāꝫ ſue reſpō
ſionis. ſecūdo ibi. cum enī ꝓceſſus pape excuſatio
⁊ ad obiecta rñſio. tertio archiepi incōuincibilis re
pꝛhenſio. ibi. oibus. quarto caute ⁊ neceſſarie iſtru-
ctionis ꝓuiſio. ibi. credimus. Et pone caſuꝫ in ter-
minis. vt in glo. j. ¶ No. pmo ex pncipio ꝙ iudici-
um hois dꝫ ad ſui iuſticiā eſſe cōfoꝛme iudicio diui
no. vnde etiā papa nō pt diſponē id qđ de⁹ non di-
ſponeret. ⁊ ꝑ hoc vide tex. in. c. a nobis. ij. j. đ ſen.
excō. ¶ Scđo no. regulā ꝙ ſine accuſatoꝛe ꝗs non
debet dānari. vnde Io. xviij. c. Mulier ꝗs te accu-
ſat. ⁊c. ¶ Tertio nota ꝙ depoſitiones teſtiū nō va-
lent ſi tela iudicij nō ꝓceſſit. ¶ Nota quarto ꝙ acto
re nō pꝛobante reus nō ꝯpellitur aliquid ꝓbare. ⁊
ſic facit ꝙ etiā iurare nō teneat̄. ¶ Nota quinto in
eo ꝙ papa ſe excuſat ꝙ ignominia iudicis ē nō ſer-
uare debitū oꝛdinē ꝓceſſus iudicialis. Et facit hec
lr̄a in ar. ꝙ iudex nō poſſit eē teſtis corā iudice ad
quē ſi dubitat̄ de rectitudine ꝓceſſus. qꝛ ſemꝑ de
poneret pꝛo oꝛdine obſeruato vt euitaret verecun
diam ſuam. ¶ Nota ſexto i. v̄. poꝛro. ꝙ collatio bñ
ficij occulta eſt ſuſpecta. Ex quo clare infert̄ ꝙ non
eſt nulla alr̄s fruſtra hic papa mandaſſet ꝓbari ꝙ
modo canonico. ⁊c. qꝛ cū teſtes faterent̄ ꝙ collatio
eēt occulta potuiſſet papa imediate ꝯferre alteri ſi
collatio nō tenuiſſet ꝓpter clādeſtinationē. ¶ No.
ſeptimo ꝙ vbi collatio eſt facta palaꝫ p̄ſumit̄ ꝓ ido-
neitate pſone ⁊ aſſerenti ꝯꝛrium incūbit onus ꝓbā
di. ¶ Nota octauo bo. tex. ꝙ lapſo tempoꝛe pfixo
ad cōferendū bñficiū pōt is ad quē fit deuolutio i
mediate cōferre. nec tenet̄ requirere pꝛimū collato
rē ⁊ cōputat̄ temp⁹ a die vacationis bñficij. ¶ No
ta nono ibi cām ⁊ occaſionē drīam inter hec duo.
aliud ē̄ cauſa aliud occaſio. Et aduerte qꝛ occaſio
aliqñ capit̄ in malā partē. ſ. ꝓ excuſatione friuola.
vt ꝓbat̄ in. c. ſolite. de maio. ⁊ obe. qñꝗ capit̄ i bo
nā ptem vt hic. ⁊ credo ꝙ capiat̄ hic ꝓ cā impulſiua
⁊ cā capiat̄ ꝓ cā finali qꝛ papa nō allegaſſet ꝯtra ſe.
¶ Nota decimo ibi. nō tm̄ ex plenitudie ptātis. ⁊c.
ꝙ plenitudo ptātis pape eſt ſupꝛa debitū officij pa
palis. ⁊ videt̄ in hoc iſta lr̄a mirabilis ſ; pōt intelli
gi de debito officio. ſ. legib⁹ humanis oꝛdinato. et
dicit̄ debitū qꝛ iuſtū ⁊ honeſtū eſt pꝛincipi ſeruare
legē ſuā. vt. l. digna vox. C. de legi. ⁊. c. iuſtū. ix. di.
ſ; ex plenitudie ptātis nō tenet̄ illas leges ſuare qꝛ
pꝛinceps eſt ſolut⁹ legib⁹ ſuis ⁊ etiā pdeceſſoꝝ. ⁊ in
c. innotuit. de elec. ⁊. c. ſignificaſti. eo. ti. ⁊. c. ꝓpoſu
it. de ꝯceſ. pben. ⁊. l. pnceps. ff. de legi. Et no. papā
hr̄e plenitudinē ptātis. ſi plenitudinē ꝗ̄ nullus ſu
pꝛa eū. ad h. c. licet. in fi. ſ. de elec. ⁊ vide qđ dixi in
c. ꝓpoſuit palle. ⁊. c. ſignificaſti. ¶ No. xj. ex. v̄. oib⁹
ꝙ rūdens ꝯꝛria ē ſuſpectus de falſitate. ¶ No. xij.